

Κατερίνα Λουκίδου

Obsolescence

Μια ιστορία απαρχαίωσης

Αθήνα 2018

Η Κατερίνα Λουκίδου γεννήθηκε το 1976 στη Γερμανία και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Ασχολείται με τη συγγραφή θεατρικού έργου από το 2007 και έχει παρακολουθήσει σχετικά σεμινάρια. Έργα της που έχουν παρουσιαστεί στο κοινό είναι τα μονόπρακτα «Τσι-Τάι comeback» (2008) και «Μπεεε...» (2017) και το έργο «Στον αγαπημένο μας συνάδελφο και φίλο» (2016). Ζει στην Αθήνα και είναι διδάκτορας πολιτικής επιστήμης.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6936073391

E-mail: loukikat@gmail.com

Το έργο αυτό διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα της συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

Μια επιδημία μαζικών αυτοκτονιών μαστίζει το δυτικό κόσμο. Η Λέα, καθηγήτρια ιστορίας της τέχνης, ανακαλύπτει τη σύνδεση των θανάτων με το κινητό τηλέφωνο Solar. Ζητά τη βοήθεια του Σβεν Κάρσον, διάσημης προσωπικότητας στο χώρο της τεχνολογίας και επινοητή του Solar. Αυτός της αποκαλύπτει ότι η χρήση του τηλεφώνου έχει επιδράσει στον εγκέφαλο των χρηστών, στέλνοντας την εντολή της απαρχαίωσης, δηλαδή της απόσυρσής τους από τη ζωή. Η Λέα του ζητάει να αλλάξει την εντολή για να αποτρέψει τη συντέλεια. Θα δεχθεί ο Σβεν Κάρσον; Μια ιστορία επιστημονικής φαντασίας, που ίσως να έχει ήδη συμβεί.

σημείωση

Τα έργα επιστημονικής φαντασίας θέτουν συχνά το ζήτημα της ανθρωποποίησης των τεχνολογικών προϊόντων, ως ένα στάδιο εξέλιξής τους. Σε αυτό το έργο είναι ο άνθρωπος που εξελίσσεται και προάγεται σε τεχνολογικό προϊόν, μια κατάσταση που τον κάνει να επιβιώνει, τον απομακρύνει ωστόσο από την πραγματική φύση του. Σε κάθε σκηνή με απασχολούσε ένα ερώτημα –το οποίο ακόμα με απασχολεί-: τι θα ονομάζαμε απαρχαίωση σε ανθρώπινους όρους; Την πορεία προς ένα προδιαγεγραμμένο θάνατο ή την απόρριψη της τρωτής μας φύσης μέσω της μετάλλαξή μας σε κάτι άλλο, ανθεκτικότερο;

Το έργο έχει ελάχιστες σκηνοθετικές οδηγίες. Δεν ξέρω αν θα είναι χρήσιμο σε κάποιον αναγνώστη, θεατή ή συντελεστή μιας μελλοντικής παράστασης, όμως θα ήθελα να σημειώσω ότι η συγγραφή του έργου ίσως να μην ήταν τίποτε άλλο από μια απόπειρα κατανόησης κάποιου, άγνωστου, που πήδηξε κάποτε από ένα μπαλκόνι.

Κ.Λ. Αθήνα, Ιούνιος 2018

Στο Γιώργο

Πρόσωπα

Λέα, στη δεκαετία των 40, Σβεν Κάρσον στη δεκαετία των 40

1.

(Η Λέα ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο εργαστήριο του Σβεν Κάρσον. Ο Σβεν Κάρσον κάθεται στο κομπιούτερ του και δουλεύει. Αιφνιδιάζεται.)

ΣΒΕΝ: Ποια είστε εσείς;

ΛΕΑ: Κύριε Κάρσον. Λέγομαι Λέα Πήτερς. Επιτέλους σας βρίσκω.

ΣΒΕΝ: Τι κάνετε εδώ μέσα;

ΛΕΑ: Σας έψαχνα παντού.

ΣΒΕΝ: Πώς ανοίξατε την πόρτα;

ΛΕΑ: Αυτή την πόρτα; Ήταν ανοιχτή.

ΣΒΕΝ: Αυτό είναι αδύνατον. Είναι προγραμματισμένη να ανοίξει σε μία εβδομάδα.

ΛΕΑ: Δεν νομίζω.

ΣΒΕΝ: Σας διαβεβαιώνω. Γνωρίζω πολύ καλά από προγραμματισμό, ξέρετε.

(Ο Κάρσον πηγαίνει προς την πόρτα.) Κάποιος την άνοιξε απέξω. Ο ανθρωπίνος παράγοντας λοιπόν.

ΛΕΑ: Εγώ πάντως τη βρήκα ανοιχτή. Μάλλον κάποιος προσπάθησε να μπει μέσα να σωθεί.

ΣΒΕΝ: Από τι;

ΛΕΑ: Από αυτό.

(Τον δείχνει ένα πτώμα έξω από την πόρτα.)

ΣΒΕΝ: Εσείς τον σκοτώσατε;

ΛΕΑ: Εγώ; Όχι βέβαια. Για ποιό λόγο;

ΣΒΕΝ: Δεν ξέρω. Οι άνθρωποι σκοτώνουν για διάφορους λόγους που δεν με αφορούν.

ΛΕΑ: Όχι, δεν τον σκότωσα εγώ.

ΣΒΕΝ: Και πώς πέθανε;

ΛΕΑ: Δεν είναι ο μόνος. Το σπίτι είναι γεμάτο πτώματα.

ΣΒΕΝ: Όλοι νεκροί;

ΛΕΑ: Μέσα και έξω. Στην αυλή είναι όλοι πολτοποιημένοι. Φαίνεται ότι πήδηξαν από κάποιο ψηλό όροφο. Αλλά μέσα είναι απλά νεκροί στο πάτωμα. Προφανώς από ανακοπή.

ΣΒΕΝ: Ανακοπή;

ΛΕΑ: Η καρδιά τους σταματάει να χτυπά. Έτσι πεθαίνουν πλέον όσοι δεν αυτοκτονούν από ψηλά.

ΣΒΕΝ: Χθες άκουσα για αυτοκτονίες. Από πότε πεθαίνουν και με ανακοπή;

ΛΕΑ: Από σήμερα το πρωί. Μέχρι χθες είχαμε μόνο τις πτώσεις. Γι' αυτό δεν μιλούσανε για επιδημία, αλλά για μαζική τάση αυτοκτονίας. Όμως σήμερα ξεκίνησαν οι ανακοπές.

ΣΒΕΝ: Είναι πολλοί που πεθαίνουν έτσι;

ΛΕΑ: Αρκετοί. Για άνθρωπο συνεχώς δικτυωμένο σας βρίσκω κάπως ανενημέρωτο.

ΣΒΕΝ: Κάτι πάει στραβά με το δίκτυο. Προσπαθώ πολλές ώρες να επικοινωνήσω με την εταιρεία και δεν μπορώ.

ΛΕΑ: Προφανώς δεν μπορείτε.

ΣΒΕΝ: Γιατί προφανώς;

ΛΕΑ: Από την Ant έρχομαι. Εκεί δεν υπάρχει κανείς. (Παύση.)

ΣΒΕΝ: Απίστευτο. (Πηγαίνει σε μια γωνιά του εργαστηρίου και φέρνει χυμό.) Να σας κεράσω λίγη λεμονάδα; Μόλις την έφτιαξα. Δεν έχει πολλή ζάχαρη γι αυτό θα πρέπει να την αραιώσετε αραιετά με νερό. Αλλιώς δεν πίνεται με τίποτα. Θέλετε λίγη;

ΛΕΑ: Πραγματικά, δεν έχετε μιλήσει με κανέναν εργαζόμενο σας;

ΣΒΕΝ: Συνεργάτη.

ΛΕΑ: Δεν έχετε μιλήσει με κανέναν συνεργάτη σας; (Της σερβίρει λεμονάδα.)

ΣΒΕΝ: Έχει πολύ βιταμίνη C, απαραίτητη για τον άνθρωπο. Όμως χρειάζεται αραιώμα. Αιόμα και το πιο θρεπτικό συστατικό, αν το δώσεις σε μεγάλη δόση, μπορεί να προκαλέσει αναγούλα. Έτσι μου έλεγαν. όταν ήμουν μικρός.

ΛΕΑ: Ολόκληρη εταιρία διευθύνετε. Πώς γίνεται να μη μιλήσατε με κανέναν;

ΣΒΕΝ: Δεν είναι κάτι περίεργο για μένα. Πολλές φορές απομονώνομαι σ' αυτό το εργαστήριο και κάνω να βγω πολλές μέρες. Τα κάνω όλα ηλεκτρονικά. Απορροφώμαι από τη δουλειά κι έχω εδώ όλα τα απαραίτητα. Και από τότε που άρχισε αυτό, από την πρώτη αυτοκτονία προχθές το πρωί, ήρθα σπίτι και κλείστηκα εδώ.

ΛΕΑ: Για να προστατευτείτε;

ΣΒΕΝ: Ίσως.

ΛΕΑ: Από τι πιστεύατε ότι κινδυνεύετε;

ΣΒΕΝ: Ήξερα μόνο ότι κάτι συμβαίνει. Μια καταστροφή, επιδημία, πείτε το όπως θέλετε. Που ωθεί τους ανθρώπους να ανεβαίνουν όσο πιο ψηλά μπορούνε και να πηδάνε στο κενό. Μια τάση που επεκτείνεται. Και σκέφτηκα ότι, αν κλειδωθώ εδώ μέσα, δεν θα μπορέσω να βγω και να ανέβω πουθενά.

ΛΕΑ: Δεν μπορούσατε να ανοίξετε εσείς την πόρτα;

ΣΒΕΝ: Όχι. Την προγραμματίσα να ανοίξει αυτόματα σε μία εβδομάδα, όπως σας είπα και πριν. Κι έδωσα εντολή να την ανοίξουν από έξω μόνο εάν συμβεί κάτι πολύ επείγον.

ΛΕΑ: Δυστυχώς αυτοί που δώσατε την εντολή δεν μπορούν πια να την υπακούσουν. Και δεν έχει νόημα να βρίσκεστε εδώ μέσα, από τη στιγμή που μπορείτε να πεθάνετε με ανακοπή.

ΣΒΕΝ: Δεν μου είπατε πώς βρήκατε το εργαστήριο. Είναι έτσι κατασκευασμένο που να ενσωματώνεται στο τοπίο. Επέλεξα τον αρχιτέκτονα που το κατασκεύασε ανάμεσα σε τριάντα που μου έκαναν πρόταση, ειδικά γι' αυτό το λόγο. Επειδή θα το έκανε αόρατο. Και το έκανε, το έχει καμουφλάρει και εξωτερικά μοιάζει ολόκληρο με βράχο. Έχει ακόμη και τη θερμοκρασία του τοπίου. Εκτός από αυτό εδώ το σημείο. *(Της δείχνει ένα τετραγωνάκι που μπαίνει φως.)* Βλέπετε; Εδώ έχει ένα άνοιγμα για φυσικό φως. Από πάνω υποτίθεται υπάρχει κάτι σαν πηγάδι. Πείτε μου, έτσι το βρήκατε; Από το πηγάδι;

ΛΕΑ: Όχι.

ΣΒΕΝ: Τότε πώς;

ΛΕΑ: Αυτό είναι ένα μέρος της δουλειάς μου.

ΣΒΕΝ: Ποιο;

ΛΕΑ: Να ανακαλύπτω πράγματα. Καταφύγια θα έλεγα, μεταφορικά και κυριολεκτικά.

ΣΒΕΝ: Δεν σας καταλαβαίνω.

ΛΕΑ: Εσείς είστε προγραμματιστής. Εμένα η δουλειά μου είναι να ανακαλύπτω συνδέσεις. Ανάμεσα σε χώρους, χρόνους και ανθρώπους.

ΣΒΕΝ: Είστε λοιπόν κάτι σαν μέντιουμ...

ΛΕΑ: Κάτι τέτοιο αλλά, ειλικρινά, δεν περίμενα να ακούσω από εσάς αυτή τη λέξη.

ΣΒΕΝ: Και τι θέλετε; Γιατί πήγατε στην Αντ και γιατί ήρθατε μετά να με βρείτε στο σπίτι μου;

ΛΕΑ: Νομίζω πως ξέρετε το λόγο.

ΣΒΕΝ: Ειλικρινά, δεν έχω ιδέα.

ΛΕΑ: Είπατε ότι κρυφτήκατε εδώ μέσα, γιατί φοβόσασταν μήπως μολυνθείτε από την... επιδημία.

ΣΒΕΝ: Ακριβώς.

ΛΕΑ: Περίεργο, δεν σας είχα για τόσο δειλό.

ΣΒΕΝ: Δειλό;

ΛΕΑ: Φοβητσιάρη. Κότα, πώς το λένε.

ΣΒΕΝ: Φαίνεται πως είμαι.

ΛΕΑ: Ή μήπως πιστεύετε ότι είστε τόσο σημαντικός, που πρέπει πάση θυσία να σωθείτε, όπως έκαναν διάφοροι επιφανείς συμπολίτες σας;

ΣΒΕΝ: Για πολύ κόσμο, ξέρετε, είμαι αρκετά σημαντικός. Δίνω λύσεις.

ΛΕΑ: Μήπως λοιπόν κλειστήκατε εδώ μέσα για να αποτρέψετε την καταστροφή με κάποιο τρόπο;

ΣΒΕΝ: Να την αποτρέψω; Εγώ;

ΛΕΑ: Αφού δίνετε λύσεις.

ΣΒΕΝ: Αυτό είναι πέραν των δυνατοτήτων μου.

ΛΕΑ: Δεν το πιστεύω.

ΣΒΕΝ: Τι εννοείτε;

ΛΕΑ: Θέλω να βρω μια λύση στο πρόβλημα και πιστεύω ότι μπορείτε να με βοηθήσετε.

2.

ΣΒΕΝ: Φοβάστε για τη ζωή σας;

ΛΕΑ: Για τη δική μου ζωή δεν με ενδιαφέρει καθόλου. Φοβάμαι όμως για τη ζωή της ανιψιάς μου. Είναι είκοσι χρονών και κινδυνεύει. Είναι εξαιρετικά κολλητικό αυτό που συμβαίνει και μεταδίδεται με ραγδαίο ρυθμό.

ΣΒΕΝ: Θέλετε να σώσετε την ανιψιά σας ή όλο τον κόσμο;

ΛΕΑ: Τι σημασία έχει αυτό;

ΣΒΕΝ: Έχει σημασία, αφού θέλετε τη βοήθειά μου. Πρέπει να ξέρω όλες τις παραμέτρους του προβλήματος για να το καταλάβω.

ΛΕΑ: Δεν είναι αρκετό πρόβλημα για εσάς ότι δύο εκατομμύρια άνθρωποι μόνο στην Αμερική έχουν πεθάνει από την επιδημία; Δύο εκατομμύρια νέοι άνθρωποι λευκοί, μαύροι, ασιάτες, όλων των ειδικοτήτων, παντρεμένοι ή ελεύθεροι, είκοσι έως εξήντα ετών, ανεβαίνουν σε μπαλκόνια, πύργους και γέφυρες και πέφτουν στο κενό ή απλά σταματούν οι καρδιές τους. Οι δρόμοι έχουν γεμίσει αίματα και πτώματα. Η αστυνομία και η πυροσβεστική δεν μπορούν να κάνουν και πολλά πράγματα μιας και οι εργαζόμενοί τους είναι και αυτοί θύματα. Τα πάντα υπολειτουργούν, τρένα, αυτοκίνητα, λεωφορεία. Τέσσερα αεροπλάνα έπεσαν καθώς οι πιλότοι τους έπαθαν ανακοπή. Στους δρόμους επικρατεί πανικός. Άλλοι φεύγουν για να σωθούν προς το άγνωστο, άλλοι κλείνονται όπου βρουν, άλλοι απλά βγάζουν τα απωθημένα τους περιμένοντας το θάνατο να έρθει. Δύο εκατομμύρια άνθρωποι κι όσο μιλάμε αυτός ο αριθμός ανεβαίνει κατακόρυφα. Από στιγμή σε στιγμή μπορεί εσείς ή εγώ ή και οι δυο μαζί να πέσουμε στο πάτωμα και να πεθάνουμε με ανακοπή, επομένως δεν θα έχει κανένα νόημα όλη αυτή η συζήτηση. Αυτό θα έπρεπε να σας φτάνει και να σας περισσεύει.

ΣΒΕΝ: Ο κάθε άνθρωπος επεξεργάζεται την πραγματικότητα με άλλο τρόπο.

ΛΕΑ: Εσείς, για παράδειγμα, κρύβεστε εδώ μέσα.

ΣΒΕΝ: *(Πηγαίνει προς το σημείο που πέφτει το φυσικό φως.)* Η ώρα είναι 13.15 ακριβώς. Είναι η στιγμή που η γωνία του ήλιου αλλάζει έτσι ώστε δεν πέφτει πια κάθετα στα φυτά μου. Ξέρεις, εμένα δεν με ενδιαφέρει και πολύ το φυσικό φως, αλλά το αγαπάνε τα φυτά μου. Ιδίως αυτός ο φίκος. Γι' αυτό ήταν απαραίτητο. Τώρα που το φως φεύγει, μπορώ να τα ποτίσω. Δεν θέλουν συχνό πότισμα, αλλά σήμερα είστε τυχερή, είναι μέρα κηπουρικής. *(Παίρνει νερό και ποτίζει τα φυτά.)*

Πιστεύω ότι δεν ενδιαφέρεστε ούτε για την ανιψιά σας, ούτε για τον κόσμο ολόκληρο. Για τον εαυτό σας μόνο. Και μάλιστα, όπως σωστά είπατε, όχι για τη ζωή σας.

ΛΕΑ: Αλλά;

ΣΒΕΝ: Αλλά για να βρείτε αυτή τη σύνδεση, που λέτε ότι σας ενδιαφέρει. Τη σύνδεση ανάμεσα στα άτομα που πέθαναν. Ανάμεσα στην επιδημία και εσάς. Είναι ένα γνώριμο συναίσθημα. Ψάχνετε απαντήσεις και για κάποιο λόγο νομίζετε ότι τις έχω εγώ.

ΛΕΑ: Υπάρχουν διάφορες θεωρίες για το κοινό στοιχείο ανάμεσα σε αυτούς που πεθαίνουν. Εγώ έχω μία που είμαι σίγουρη ότι ήδη την γνωρίζετε

ΣΒΕΝ: Αγαπητή μου, ακούω μια σειρά θεωρίες κάθε μέρα από διάφορους που πιστεύουν ότι, λόγω ιδιότητας, έχω πρόσβαση στην ανώτερη γνώση, είμαι κάτι σαν Θεός, ας πούμε.

ΛΕΑ: Τη θεωρία ότι όσοι πεθαίνουν έχουν Solar.

(Ο Σβεν Κάρσον σηκώνεται όρθιος. Την πλησιάζει εκνευρισμένος.)

ΣΒΕΝ: Τι είπατε; Αλήθεια τώρα το πιστεύετε αυτό; Πιστεύετε ότι το Solar έχει κάποια σχέση;

ΛΕΑ: Δεν έχει;

ΣΒΕΝ: Εγώ έχω να σας πω ότι...

(Ο Σβεν Κάρσον νιώθει ένα πόνο και πιάνει την καρδιά του. Κάνει μερικά βήματα προς τη Λέα και πέφτει κάτω. Αρχίζει και τρέμει, πονάει και τελικά μένει ακίνητος. Η Λέα τρομάζει.)

ΛΕΑ: Κύριε Κάρσον! Κύριε Κάρσον!

(Ακούει την καρδιά του και αρχίζει να του κάνει τεχνητή αναπνοή. Ο Κάρσον αρχίζει να γελάει. Η Λέα εκνευρίζεται.)

ΣΒΕΝ: «Κύριε Κάρσον» Δεν με φωνάζουν έτσι ούτε οι πρωτοετείς φοιτητές που έρχονται για πρακτική στην εταιρεία.

ΛΕΑ: Παίζατε θέατρο; Το βρίσκετε αστείο;

ΣΒΕΝ: *(Συνεχίζει να γελάει.)* Όχι πραγματικά δεν θα ήταν τραγικό; Τραγικό! Να έχετε φτάσει τόσο κοντά στην απάντηση και να μην μπορείτε να την πάρετε. Τόσο κοντά στη λύση και να τη χάσετε μέσα από τα χέρια σας.

ΛΕΑ: Είστε τελείως διεστραμμένος.

ΣΒΕΝ: Αυτά που λέτε είναι τελείως διεστραμμένα και δεν σας επιτρέπω να κατηγορείτε το έργο της ζωής μου απλά για να ικανοποιήσετε την περιέργειά σας. Περάστε έξω!

(Η Λέα τρέχει και κλείνει την πόρτα από μέσα.)

ΛΕΑ: Δεν πάω πουθενά και ούτε κι εσείς. Θα μείνουμε εδώ μέχρι να ανοίξει αυτόματα η πόρτα. Ή μέχρι να πεθάνουμε και οι δύο. Και θα σας πείσω να κάνετε κάτι για αυτό που συμβαίνει.

(Παύση.)

ΣΒΕΝ: Σε αυτή την περίπτωση τουλάχιστον φώναζέ με Σβεν.

3.

ΛΕΑ: Λοιπόν Σβεν, έχεις να πεις κάτι για τη θεωρία μου;

ΣΒΕΝ: Είναι η θεωρία ενός ανθρώπου που απλά... δεν έχει ιδέα.

ΛΕΑ: Είναι λάθος;

ΣΒΕΝ: Στην πραγματικότητα είναι μία από τις πιο ενδιαφέρουσες θεωρίες συνωμοσίας που έχω ακούσει τώρα τελευταία. Είμαι λίγο υποκειμενικός, μάλλον επειδή με αφορά άμεσα. Δεν έχω καταλάβει όμως πώς σου ήρθε στο μυαλό.

ΛΕΑ: Από το γεγονός ότι όσοι πεθαίνουν έχουν στην κατοχή τους Solar.

ΣΒΕΝ: Και πώς το ξέρεις αυτό; Είσαι και ντεντέκτιβ;

ΛΕΑ: Για να ξεπεράσουμε αυτή την περιέργειά σου, έχω να σου πω ότι είμαι ιστορικός τέχνης. Η δουλειά μου κατά μεγάλο μέρος έχει να κάνει με τη σύνδεση στοιχείων των έργων με τους ανθρώπους που τα δημιούργησαν. Και με τον κόσμο εν γένει.

ΣΒΕΝ: Εμένα; Με θεωρείς καλλιτέχνη;

ΛΕΑ: Εσύ θεωρείς τα αντικείμενα που σχεδιάζεις έργα τέχνης;

ΣΒΕΝ: Ναι.

ΛΕΑ: Και όταν τα σχεδιάζεις, με ποιο σκοπό το κάνεις;

ΣΒΕΝ: Είναι χρηστικά αλλά όχι μόνο. Ένας δεύτερος σκοπός τους είναι να εκτίθενται στο κοινό.

ΛΕΑ: Βλέπω γνωρίζεις κάποιους από τους θεωρητικούς ορισμούς για τα έργα τέχνης.

ΣΒΕΝ: Δεν μου απάντησες όμως ως ειδική. Θα ήθελα να μου λύσεις την απορία πριν περάσουμε στο ακόμα μεγαλύτερο ερώτημα για το πώς μπορεί μια ιστορικός τέχνης να διαμορφώσει μια τέτοια παρανοϊκή ιστορία.

ΛΕΑ:.. Κάθε Δευτέρα και Πέμπτη κάνω ένα συγκεκριμένο μάθημα στο Πανεπιστήμιο. Ιστορία τέχνης του εικοστού αιώνα λέγεται. Την Δευτέρα είχα ένα τμήμα περίπου ογδόντα φοιτητών. Το θέμα της συνάντησης ήταν η σημασία διαφορετικών αντικειμένων στην τέχνη. Από μια διαβολική σύμπτωση αναλύσαμε στο μάθημα εκείνο τα ζώα ως σύμβολα. Αναπόφευκτα, η κουβέντα πήγε στο όρθιο μυρμήγκι της Ant και τους έθεσα το ερώτημα που μοιάζει με αυτό που μου έθεσες πριν λίγο. Αν δηλαδή το Solar μπορεί να θεωρηθεί έργο τέχνης- κάτι που θα σε έκανε καλλιτέχνη. Τους ζήτησα να σηκώσουν ψηλά τα χέρια όσοι έχουν Solar. Ξέρετε πόσοι είχαν;

ΣΒΕΝ: Σε ποιο κολέγιο διδάσκεις;

ΛΕΑ: Στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια.

ΣΒΕΝ: Το τμήμα είναι προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό;

ΛΕΑ: Μεταπτυχιακό.

ΣΒΕΝ: Σε διάφορες ηλικίες, φαντάζομαι με εύρος από είκοσι έως εξήντα, υπολογίζω γύρω στο πενήντα τοις εκατό.

ΛΕΑ: Πολύ παραπάνω: πενήντα έξι άτομα.

ΣΒΕΝ: Δεν ήθελα να φανώ αλλοζονικός.

ΛΕΑ: Σήμερα το πρωί είχαμε το επόμενο μάθημα. Πήγα, θεωρώντας ότι κανείς δεν θα έχει έρθει λόγω της κατάστασης. Ξέρεις πόσοι μαθητές ήρθαν;

ΣΒΕΝ: Όχι.

ΛΕΑ: Γύρω στους είκοσι πέντε. Και όταν αρχίσαμε να μιλάμε για το μυρμήγκι, τότε συνειδητοποίησα ότι ήταν αυτοί ακριβώς που στο προηγούμενο μάθημα δεν

είχαν σηκώσει το χέρι. Μόνο αυτοί είχαν έρθει. Μου είπαν ότι πολλοί από τους συμφοιτητές τους είχαν πέσει από διάφορες ταράτσες και κάποιοι άλλοι πέθαναν σήμερα το πρωί από ανακοπή. Κι εγώ που στο παίζω έξυπνη, δεν είχα σκεφτεί τη σύνδεση με το κινητό ακόμα και μέχρι εκείνη τη στιγμή. Μέχρι που μια κοπέλα ξαφνικά άρχισε να τρέμει. Μετά άσπρισε, έπεσε κάτω κι έμεινε ακίνητη μέσα στην αίθουσα. Έτρεξα να τη βοηθήσω και διαπίστωσα ότι η καρδιά της είχε σταματήσει να χτυπά. Τότε είδα το νέο της τηλέφωνο. Μάντεψε τι είχε αγοράσει την προηγούμενη Δευτέρα, επηρεασμένη από το μάθημά μας.

ΣΒΕΝ: Σοκαριστικό, αλλά απολύτως τυχαίο.

ΛΕΑ: Έτρεξα αμέσως στα γραφεία της εταιρείας και τη συνέχεια την ξέρεις και μόνος σου.

ΣΒΕΝ: Πες μου και κάτι άλλο. Είπες ότι αναλύσατε τη σημασία του μυρμηγκιού. Είμαι περίεργος να ακούσω το συμβολισμό του δικού μου μυρμηγκιού.

ΛΕΑ: Αυτό το γνωρίζεις εσύ καλύτερα από μένα.

ΣΒΕΝ: Θέλω να ακούσω τι λέει η θεωρία γι αυτό.

ΛΕΑ: Εσύ για ποιο λόγο το διάλεξες;

ΣΒΕΝ: Είχα μία γκόμενα που μισούσε τα μυρμηγκία.

ΛΕΑ: Η εικόνα ενός μυρμηγκιού που αναστηνώνεται στα πίσω του πόδια σαν άλογο μαρτυρά έντονο συναισθηματικό κόσμο.

ΣΒΕΝ: Και για να είμαι ακόμα πιο ειλικρινής, έψαχνα μια λέξη που στις μηχανές αναζήτησης θα έφερνε το όνομα της εταιρείας πάνω από τον κύριο ανταγωνιστή μας, την Apple.

ΛΕΑ: Εργατικός, αλλά και με ανοιχτές κεραίες σαν το μυρμήγκι του Αισώπου.

ΣΒΕΝ: Και πώς απαντούν λοιπόν όλα αυτά στο ερώτημα αν είμαι καλλιτέχνης;

ΛΕΑ: Υπό μια έννοια είσαι. Υπό μία άλλη είσαι εγκληματίας.

4.

ΣΒΕΝ: *(Ξαναπηγαίνει στα φυτά.)* Καλλιτέχνης ή εγκληματίας, λοιπόν. Θα μπορούσα να είμαι ένα από τα δύο ή και τα δύο.

ΛΕΑ: Τείνω προς το δεύτερο.

ΣΒΕΝ: Και δεν φοβάσαι;

ΛΕΑ: Θα έπρεπε;

ΣΒΕΝ: Ενδιαφέρον. Βρίσκεσαι κλεισμένη σε ένα υπόγειο με κάποιον που θεωρείς εγκληματία. Εσύ το επεδίωξες, εσύ έκλεισες την πόρτα. Και δεν φοβάσαι. Τι μας δείχνει αυτό;

ΛΕΑ: Ότι δεν φοβάμαι εύκολα;

ΣΒΕΝ: Μου διηγείσαι τόση ώρα ότι θες να σώσεις τον κόσμο, ότι σε ενδιαφέρει η ανιψιά σου, ότι σου φαίνεται αβάσταχτο όλο αυτό που συμβαίνει. Θες να ακούσεις τη δική μου θεωρία; Έχεις ταραχτεί, επειδή δεν συμβαίνει σε σένα. Όταν άρχισαν οι πτώσεις από τις ταρατσες σοκαρίστηκες. Όχι όμως επειδή λυπήθηκες όλους αυτούς τους ανθρώπους, αλλά επειδή ζήλεψες. Τόσο καιρό αναρωτιόσουν πού βρίσκει κανείς το κουράγιο να ανέβει σε μια ταρατσα, να περάσει το ένα πόδι έξω από το κάγκελο, μετά να περάσει το άλλο πόδι και μετά να κοιτάξει χαμηλά τον κόσμο. Να κλείσει τα μάτια και να ανοίξει τα χέρια στο πλάι. Να πετάξει. Αυτό ήταν.

Και ξαφνικά βλέπεις να συμβαίνει μαζικά και τρελαίνεσαι. Αυτό που δεν μπορείς να κάνεις εσύ, σε δυο μέρες το κάνουν, πόσοι είπες; Δύο εκατομμύρια άτομα; Πρέπει να ένιωσες πολύ αποτυχημένη.

(Αφαιρεί ξερά φύλλα, ψεκάζει με νερό τα φύλλα των φυτών, ασχολείται μαζί τους.)

ΛΕΑ: Λες αηδίες.

ΣΒΕΝ: Και μετά, το πράγμα χειροτερεύει. Δεν χρειάζεται καν να ανέβουν κάπου και να πέσουν. Απλά σταματάει η καρδιά τους. Τους συμβαίνει αυτό που θέλεις να σου συμβεί. Χωρίς να καταλάβουν τίποτα, χωρίς να μπορούν να κάνουν τίποτα, απαλλάσσονται από την ύπαρξή τους έτσι απλά, σαν να πέφτουν για ύπνο. Πρέπει να είναι φοβερά εκνευριστικό για κάποιον που εύχεται το θάνατό της και δεν μπορεί να τον προκαλέσει. Και να συμβαίνει σε όλους γύρω της εκτός από αυτήν. Νιώθεις άτυχη, φτυμένη από τη μοίρα. Μέχρι που αποφασίζεις να πάρεις την κατάσταση στα χέρια σου. Να κατηγορήσεις κάποιον γι αυτό. Κάποιον με αναλυτική ικανότητα, κάποιον που να μπορεί να δει πίσω από τα γεγονότα για να μπορεί να σε βοηθήσει. Να σου πει τη λύση, να σου βρει τον τρόπο για να πεθάνεις.

ΛΕΑ: Μα, πραγματικά, τα εννοείς αυτά που λες;

ΣΒΕΝ: Είναι μια προφανής ερμηνεία των κινήσεών σου.

ΛΕΑ: Έχεις συνηθίσει να λες θεωρίες και να σε κοιτάνε με δέος.

ΣΒΕΝ: Μια πιο απλή εξήγηση από αυτήν που μου παρουσιάζεις.

ΛΕΑ: Και, τέλος πάντων, για τόσο χαζή με περνάς; Αν πραγματικά ήθελα να πεθάνω, ο τρόπος είναι απλός. Δεν χρειαζόταν να έρθω μέχρι εδώ για να τον μάθω. Αρκούσε να πάρω ένα από Solar.

ΣΒΕΝ: Άντε πάλι.

ΛΕΑ: Γιατί αυτό φταίει για τα πάντα.

ΣΒΕΝ: *(Την κοροϊδεύει.)* Είναι μηχανήμα του σατανά... Έξι έξι έξι, Θεοί, δαίμονες, μετανοείτε.

ΛΕΑ: Υπάρχει η υπογραφή σου πίσω από όλα αυτά.

ΣΒΕΝ: Και γιατί λοιπόν δεν πήρες;

ΛΕΑ: Γιατί δεν θέλω να πεθάνω.

ΣΒΕΝ: Γιατί όσοι κι αν είναι αυτοί που πέθαναν με το συγκεκριμένο τηλέφωνο, άλλοι τόσοι είναι αυτοί που το χρησιμοποιούν και δεν έχουν πάθει τίποτα. Γιατί η

θεωρία που πας να φτιάξεις, δεν είναι στέρεη. Κάπου μπάζει και το λάθος είναι προφανές, αλλά δεν το βλέπεις. Γιατί ούτε στους αριθμούς είσαι καλή, ούτε την έρευνά σου δεν έκανες.

ΛΕΑ: Τι έρευνα έπρεπε να κάνω;

ΣΒΕΝ: Να δεις τους αριθμούς πριν κατηγορήσεις το Solar2.

ΛΕΑ: Ποιος μίλησε για το Solar2;

ΣΒΕΝ: Να τσεκάρεις ημερομηνίες αγοράς και θανάτους να μπορείς να αποδείξεις μέρος της θεωρίας σου.

ΛΕΑ: Είπες, Solar2. Δεν το είπες γενικά. Έβαλες έναν αριθμό. Δεν το έκανες τυχαία.

ΣΒΕΝ: Αυτό συμβαίνει και στις ομιλίες που κοροϊδεύεις. Ημιμαθείς φοιτητές κάνουν υποθέσεις, προσπαθούν με λίγα δεδομένα να βγάλουν ολοκληρωμένες θεωρίες. Νομίζουν ότι πίσω από τις υποθέσεις χρειάζεται μόνο έμπνευση και όχι νούμερα. Μου πετάνε προκλήσεις και περιμένουν να τσιμπήσω, να απαντήσω, να αρχίσω να απολογούμαι. Και δεν ξέρουν ούτε να το κάνουν σωστά. Να χρησιμοποιήσουν τα κατάλληλα στοιχεία. Οι αριθμοί έχουν σημασία.

ΛΕΑ: Τι σημασία έχει αυτό το «2»;

ΣΒΕΝ: Οπότε πρέπει να τους πετάξω στα μούτρα το λάθος, να καταλάβουν γιατί απαξιώ να ασχοληθώ μαζί τους μέχρι να διατυπώσουν μια σοβαρή θεωρία, με την οποία θα αξίζει να ασχοληθώ.

ΛΕΑ: Για κάποιο λόγο το είπες, κάπου θες να με οδηγήσεις.

ΣΒΕΝ: Όποιος θέλει απαντήσεις, πρέπει να θέτει τις κατάλληλες ερωτήσεις.

ΛΕΑ: (Προσπαθεί να διατυπώσει την ερώτηση.) Πώς σχετίζεται το Solar2 με τους θανάτους;

ΣΒΕΝ: Να διατυπώνει κατάλληλες θεωρίες.

(Η Λέα προσπαθεί να διατυπώσει τη θεωρία. Υπάρχει μια κλιμακούμενη ένταση στο διάλογο.)

ΛΕΑ: Κάτι στο Solar2 σχετίζεται με την επιδημία.

ΣΒΕΝ: Με σωστές λέξεις που ανταποκρίνονται σε αυτήν.

ΛΕΑ: Το Solar2 προκαλεί τάσεις αυτοκτονίας.

ΣΒΕΝ: Αλλιώς, να μην τολμάνε να μου απευθυνθούν.

ΛΕΑ: Το Solar2 προκαλεί την αυτοκαταστροφή των χρηστών.

ΣΒΕΝ: Αυτό είναι κάτι που θα μπορούσαμε να συζητήσουμε.

5.

ΛΕΑ: Τι εννοείς; Είναι αλήθεια;

ΣΒΕΝ: Είναι υπό εξέταση.

ΛΕΑ: Τι γνωρίζεις γι αυτό;

ΣΒΕΝ: Εσύ τι γνωρίζεις για την έννοια «obsolescence»;

ΛΕΑ: Τίποτα.

ΣΒΕΝ: Δεν την έχεις ακουστά;

ΛΕΑ: Όχι.

ΣΒΕΝ: Μπορείς σε παρακαλώ να έρθεις εδώ;

(Η Λέα πηγαίνει προς το φυτό. Της κάνει νόημα να καθίσει εκεί που πέφτει ακόμα λίγο φως και αυτή κάθεται.)

ΛΕΑ: Λοιπόν;

ΣΒΕΝ: «Obsolescence» είναι η προγραμματισμένη διαδικασία απαρχαίωσης των τεχνολογικών προϊόντων.

ΛΕΑ: Δηλαδή;

ΣΒΕΝ: Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα τηλέφωνο. Από τη στιγμή που παράγεται, χρειάζεται διαρκή υποστήριξη από την εταιρεία. Ωστόσο μετά από ένα σημείο, αρχίζουν να κατασκευάζονται νέες εκδόσεις του κι έτσι σιγά -σιγά γίνεται πολύ χρονοβόρο και ασύμφορο για την εταιρεία να το υποστηρίξει. Το τηλέφωνο αρχίζει και παρουσιάζει καθυστερήσεις. Ανταποκρίνεται όλο και πιο αργά. Στην αρχή, μπορεί να μην υποστηρίζει ορισμένα προγράμματα και εφαρμογές. Μετά, αρχίζει να εμφανίζει βλάβες, μπορεί να σταματήσει τελείως να λειτουργεί και η χρήση του να μην είναι πλέον εφικτή.

ΛΕΑ: Αυτό σημαίνει ότι από την κατασκευή του έχει μια προβλεπόμενη ημερομηνία λήξης.

ΣΒΕΝ: Πες το κι έτσι.

ΛΕΑ: Που την καθορίζει ποιος;

ΣΒΕΝ: Η κατασκευάστρια εταιρία, η εξέλιξη της τεχνολογίας, η προσφορά και ζήτηση.

ΛΕΑ: Obsolescence. Σα να λέμε ξεγράφουμε το παλιό για να αναγκαστείτε να καταναλώσετε το καινούργιο.

ΣΒΕΝ: Είναι πολύ πιο εύκολο να δημιουργήσεις κάτι καινούργιο παρά να συντηρείς κάτι απαρχαιωμένο.

ΛΕΑ: Και πιο κερδοφόρο.

ΣΒΕΝ: Ωστόσο, αναπόφευκτο λόγω της καλπάζουσας εξέλιξης στα πράγματα.

ΛΕΑ: Και τι ακριβώς θέλεις να μου πεις; Πώς σχετίζεται αυτό με την επιδημία; με την τάση αυτοκαταστροφής των χρηστών που μόλις παραδέχθηκαν ότι οφείλεται στο τηλέφωνό σου;

ΣΒΕΝ: Δεν σου θυμίζει κάτι όλο αυτό που σου περιέγραψα;

ΛΕΑ: Όχι.

ΣΒΕΝ: Ένα μωρό γεννιέται. Ο εγκέφαλός του αρχίζει και αναπτύσσεται με ραγδαίους ρυθμούς. Γίνεται παιδί, έφηβος, ενήλικας. Στην αρχή όλα τα συστήματά του δουλεύουν στο φουλ. Ανταποκρίνεται σε όλα τα ερεθίσματα, μπορεί να τα επεξεργαστεί και να αντιδράσει. Όσο μεγαλώνει, αρχίζει να κουράζεται περισσότερο όταν ξενυχτάει, να αρρωσταίνει πιο εύκολα, να τραυματίζεται όταν κάνει γυμναστική, να αποκτά αρθριτικά και πίεση. Σε κάποια φάση της ζωής του προσβάλλεται από κάποια ασθένεια. Άλλες φορές είναι απλά αυτό που ονομάζουμε γηρατειά, άλλες φορές προσβάλλεται κάποιο όργανό του. Ας πούμε το συκώτι. Η ιατρική τον υποστηρίζει όσο μπορεί. Μπορεί ακόμη και να του αλλάξει το πάσχον όργανο. Ωστόσο, σε κάποια φάση, καμία ιατρική υποστήριξη δεν είναι αρκετή. Ο

άνθρωπος δεν μπορεί πλέον να λειτουργήσει και πεθαίνει. Τα συστήματά του κλείνουν, ο εγκέφαλός του σβήνει, η καρδιά του σταματάει να χτυπά. Κι εμείς θεωρούμε ότι είναι πεθαμένος πριν από τη φυσική σήψη του σώματός του. Τον θάβουμε ή τον καίμε, δηλαδή καταστρέφουμε το σώμα του, τον πετάμε, επειδή δεν λειτουργεί. Δεν είναι σχεδόν το ίδιο;

ΛΕΑ: Οι άνθρωποι δεν είναι μηχανήματα. Έχουν ένα προσδόκιμο ζωής. Το οποίο, στην περίπτωση μας, παραβιάζεται

ΣΒΕΝ: Ποιος θέτει αυτό το προσδόκιμο;

ΛΕΑ: Η βιολογία και η ιατρική.

ΣΒΕΝ: Και οι αυτοκτονίες; τα ατυχήματα; οι θάνατοι στον πόλεμο;

ΛΕΑ: Περιπλοκές. Εξαιρέσεις.

ΣΒΕΝ: Η τάξη; το φύλο; η φυλή; η οικονομική του κατάσταση δεν είναι κρίσιμοι παράγοντες; ίδιο προσδόκιμο ζωής έχει ένα μωρό στην Γερμανία και ένα στη Γουατεμάλα;

ΛΕΑ: Όχι.

ΣΒΕΝ: Άρα, το προσδόκιμο ζωής καθορίζεται κατά τη γέννηση, αλλά επηρεάζεται από ένα σωρό παράγοντες, που όλοι μπορούμε να φανταστούμε.

ΛΕΑ: Και σε ξαναρωτώ: τι σχέση έχουν όλα αυτά με την επιδημία;

ΣΒΕΝ: Τι θα γινόταν αν δεν βλέπαμε την «επιδημία» ως ένα τυχαίο παράγοντα που διακόπτει τις ζωές των ανθρώπων, αλλά ως έναν επαναπροσδιορισμό του προσδόκιμου ζωής τους;

ΛΕΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΣΒΕΝ: Οι άνθρωποι δεν προσβλήθηκαν από κάποια ασθένεια. Απλά ο εγκέφαλός τους, τους έδωσε εντολή να αυτοκαταστραφούν.

ΛΕΑ: Το ίδιο δεν είναι;

ΣΒΕΝ: Η παρέμβαση δεν διέκοψε το προσδόκιμο ζωής τους. Έχω την υποψία ότι η «επιδημία» δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια αλλαγή της ημερομηνίας απαρχαίωσης των ανθρώπων. Μια νέα obsolescence, που τίθεται σε εφαρμογή.

ΛΕΑ: Για να γεννηθούν νέοι άνθρωποι;

ΣΒΕΝ: Είναι πιο αποδοτική η επένδυση σε νέες γεννήσεις παρά σε θεραπείες.

ΛΕΑ: Το μυαλό σου είναι περίεργο. Σκέφτεται παράλογα αλλά και λογικά μαζί.

ΣΒΕΝ: Γι αυτό δεν ήρθες σε μένα;

ΛΕΑ: Ποιος έθεσε αυτή τη νέα ημερομηνία λήξης;

ΣΒΕΝ: Αυτό είναι κάτι που δεν γνωρίζουμε. Ίσως ο Θεός ο ίδιος.

ΛΕΑ: Γιατί με έβαλες να κάτσω εδώ;

ΣΒΕΝ: Ήθελα να σε δω στο φυσικό φως. Σου πάει πολύ.

ΛΕΑ: Αν υποθέσουμε ότι υπάρχει σύνδεση με το τηλέφωνο, ο Θεός στην περίπτωση μας είσαι εσύ.

6.

ΣΒΕΝ: Αν το υποθέσουμε, ναι.

ΛΕΑ: Και μόνο εσύ θα μπορούσες να το αλλάξεις.

ΣΒΕΝ: Ίσως.

ΛΕΑ: Και γι' αυτό βρίσκεσαι εδώ μέσα.

ΣΒΕΝ: Δεν κάνουμε όμως υποθετική συζήτηση γι' αυτό και δεν έχει κανένα νόημα το τι σου απαντώ. Εγώ απλώς προσπαθώ να ερμηνεύσω μια κατάσταση σύμφωνα με τον τρόπο που σκέφτομαι.

ΛΕΑ: Ο τρόπος που σκέφτεσαι ταυτίζει τους ανθρώπους με τα τεχνολογικά προϊόντα. Τη διάρκεια ζωής τους με το προσδόκιμο ζωής των ανθρώπων. Μα είναι κάτι τελείως αστείο αυτό. Η τεχνολογία παρατείνει τη ζωή των ανθρώπων, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να την μειώνει. Είναι κάτι τρελό αυτό που λες, κάτι που δεν στέκει σε κανένα κόσμο, σε κανένα τρόπο σκέψης. Είναι σαν να μην έχεις ζήσει ποτέ στον έξω κόσμο, σαν να μη βλέπεις τη διαφορά μεταξύ μιας τηλεόρασης και ενός παιδιού. Έχεις δει ποτέ άρρωστο παιδί; Έχεις πάει σε ένα νοσοκομείο να δεις πόσοι άνθρωποι και με τι κόστος προσπαθούν να το κρατήσουν στη ζωή; Με τι υπεράνθρωπες προσπάθειες; Ρώτα εμένα. Που η κόρη μου δεν θα είχε ζήσει όσο έζησε χωρίς την ιατρική.

ΣΒΕΝ: Έχεις κόρη;

ΛΕΑ: Είχα. Η ιατρική και η τεχνολογία της χάρισαν δώδεκα χρόνια ζωής, εκεί που δεν θα ζούσε ούτε ένα.

ΣΒΕΝ: Τι είχε;

ΛΕΑ: Σύμφωνα με τη θεωρία σου, είχε απαρχαιωθεί από τη στιγμή που βγήκε από την κοιλιά μου.

ΣΒΕΝ: Γι' αυτό ήρθες να με βρεις;

ΛΕΑ: Τι σχέση μπορεί να έχεις εσύ με το θάνατο της κόρης μου;

ΣΒΕΝ: Οι άνθρωποι, όπως σου είπα, περιμένουν από εμένα απαντήσεις. Σε διάφορα θέματα. Τις περισσότερες φορές, είναι για κάτι πολύ προσωπικό που τους αφορά.

ΛΕΑ: Ήρθα εδώ, γιατί συμβαίνει μια καταστροφή.

ΣΒΕΝ: Τι σε ενδιαφέρει εσένα η καταστροφή; Για σένα έχει επέλθει από τη στιγμή που έχασες την κόρη σου.

ΛΕΑ: Με ενδιαφέρει από τη στιγμή που μπορεί να αποτραπεί.

ΣΒΕΝ: Δεν θα φέρει την κόρη σου πίσω.

ΛΕΑ: Θα γλιτώσει άλλες κόρες και άλλους γιους.

ΣΒΕΝ: Άλλων γονιών...

ΛΕΑ: Κάτι είναι και αυτό.

ΣΒΕΝ: Δεν είναι τίποτα.

ΛΕΑ: Για σένα μπορεί. Τι αξία έχει για σένα μια ανθρώπινη ζωή;

ΣΒΕΝ: Πολύ μεγάλη.

ΛΕΑ: Θα σκεφτόταν κανείς ότι μισείς τους ανθρώπους. Οι πράξεις σου τουλάχιστον αυτό δείχνουν. Έχεις σπίτι, αλλά περνάς την ώρα σου σε ένα υπόγειο καταφύγιο απομονωμένος. Κάνεις όλες τις δουλειές σου μέσω δικτύου. Σπάνια εμφανίζεσαι σε κοινό και αυτό πάντα μέσω μιας οθόνης. Σχεδόν κανείς δεν σε έχει δει μπροστά του με σάρκα και οστά.

ΣΒΕΝ: Έχεις κάνει την έρευνά σου, βλέπω...

ΛΕΑ: Είσαι ένας ερημίτης. Άλλοι λένε ότι είναι λόγω της ιδιοφυΐας σου. Εγώ λέω ότι είσαι μισάνθρωπος.

ΣΒΕΝ: ...κι έχεις βγάλει και τα συμπεράσματά σου.

ΛΕΑ: Κάποιοι λένε ότι δεν υπάρχουν καν. Ότι είσαι ένα δημιούργημα του μάργιετινγκ για να χτιστεί ο μύθος της εταιρείας σου.

ΣΒΕΝ: Τουλάχιστον αντιλαμβάνεσαι ότι κάποια από αυτά που λένε δεν έχουν βάση. Εκτός αν βλέπεις μπροστά σου ένα φάντασμα.

ΛΕΑ: Τι έχεις να πεις για όλα αυτά;

(Ο Σβεν την πλησιάζει.)

ΣΒΕΝ: Έχεις ένα φυλλαράκι στα μαλλιά σου. Είναι από το φίκο. Δεν κάνει συχνά δώρα στους επισκέπτες, μόνο αν σε συμπαθήσει. Έχει ένστικτο.

ΛΕΑ: Έχεις συχνά επισκέπτες εδώ;

ΣΒΕΝ: Προχθές ήρθε επίσκεψη μια μικρή ακρίδα. Δεν ξέρω πώς βρέθηκε και πέρασε το σύστημα ασφαλείας. Όπως εσύ, ένα πράγμα. Την άφησα και έμεινε μαζί μου όλο το απόγευμα, αλλά μετά άρχισε να χοροπηδάει πάνω στα μηχανήματα. Σκέφτηκα ότι θα αποσυντονίσει τα συστήματα.

ΛΕΑ: Και τη σκότωσες.

ΣΒΕΝ: Καθόλου, τα έντομα με εμπνέουν, όπως φαίνεται και από το όνομα της εταιρείας μου. Την έβγαλα έξω. Πρώτα όμως, της έβαλα στο πόδι ένα ναντοτσιπ.

ΛΕΑ: Γιατί;

ΣΒΕΝ: Για να μην την αποχωριστώ. *(Ανοίγει ένα παράθυρο στον υπολογιστή.)* Να δες την! Αυτή τη στιγμή θα πρέπει να βρίσκεται κάπου στην κεντρική πλατεία του Σπρίνγκφιλντ.

ΛΕΑ: Θα μου βάλεις κι εμένα τσιπάκι;

ΣΒΕΝ: Δεν χρειάζεται. Τι κινητό έχει η ανιψιά σου;

ΛΕΑ: Δεν σου απαντώ.

ΣΒΕΝ: Ο άνδρας σου που είναι;

ΛΕΑ: Να μη σε νοιάζει.

ΣΒΕΝ: Σε άφησε μετά το θάνατό της;

ΛΕΑ: Δεν σε αφορά.

ΣΒΕΝ: Η ανιψιά σου έχει Solar;

ΛΕΑ: Τι σημασία έχει;

ΣΒΕΝ: Έχασες την κόρη σου και τον άνδρα σου. Και τώρα σε νοιάζει μην χάσεις και την ανιψιά σου.

ΛΕΑ: Δεν δέχομαι ψυχαναλύσεις της πλάκας από κάποιον που ούτε αγαπάει, ούτε καταλαβαίνει τους ανθρώπους.

ΣΒΕΝ: Δεν είμαι καλός στην προσωπική επικοινωνία. Από μικρός, τα συναισθήματα των άλλων με κατέκλυζαν. Τα απορροφώ πολύ έντονα και με αποσυντονίζουν. Γι' αυτό και πάντα έψαχνα τρόπους να κάνω τους ανθρώπους να ελαφρύνουν τον συναισθηματικό τους κόσμο. Να διευκολύνω τη ζωή τους. Αυτό έκανε το Solar τόσο καινοτόμο. Ένα κινητό που αντλεί δεδομένα για την ψυχροσύνθεση και τη συναισθηματική διάθεση του χρήστη από την παλάμη του και προτείνει μέσω διάφορων εφαρμογών λύσεις. Άλλοτε η λύση μπορεί να είναι μια ωραία βόλτα στο πάρκο με το σκύλο του. Άλλοτε τον παροτρύνει να στείλει μήνυμα σε μια κοπέλα ή άνδρα που του ταιριάζει. Άλλοτε συστήνει γιατρούς στη γειτονιά του ή κλείνει αυτόματα ραντεβού. Ξέρεις πόσες ζωές έχει σώσει το Solar, επειδή έχει καλέσει αυτόματα το ασθενοφόρο σε κρίσιμες στιγμές;

ΛΕΑ: Κι εγώ;

ΣΒΕΝ: Τι εσύ;

ΛΕΑ: Με βλέπεις απελπισμένη, ταραγμένη, φοβισμένη για τη ζωή της ανιψιάς μου. Δεν θες να... ελαφρύνεις το συναισθηματικό μου κόσμο; Γιατί δεν προσπαθείς λοιπόν να μου βρεις μια λύση;

ΣΒΕΝ: Αυτό προσπαθώ να κάνω. Τι κινητό έχει η ανιψιά σου;

7.

ΛΕΑ: Γιατί είναι σημαντικό αυτό;

ΣΒΕΝ: Solar;

ΛΕΑ: Άρα, το παραδέχεσαι, η επιδημία έχει σχέση με το Solar.

ΣΒΕΝ: Solar2;

ΛΕΑ: Δεν θυμάμαι.

ΣΒΕΝ: Πρέπει να σκεφτείς. Πότε το πήρε;

ΛΕΑ: Δεν ξέρω. Ποια είναι η διαφορά;

ΣΒΕΝ: Το Solar2 έχει το μεγαλύτερο πρόβλημα.

ΛΕΑ: Γιατί;

ΣΒΕΝ: Γιατί αυτό άρχισε να απαρχαιώνεται την τελευταία εβδομάδα.

ΛΕΑ: Γιατί την τελευταία εβδομάδα;

ΣΒΕΝ: Γιατί λανσαρίστηκε το καινούργιο.

ΛΕΑ: Ποιο καινούργιο;

ΣΒΕΝ: Το Solar3.

ΛΕΑ: Πότε έγινε αυτό;

ΣΒΕΝ: Σήμερα το πρωί. Από σήμερα το πρωί το Solar1 θεωρείται obsolete και αρχίζει η απαρχαίωση του Solar2 και η πώληση του Solar3.

ΛΕΑ: Αυτό όμως αφορά τα κινητά. Τι σχέση έχει με την επιδημία;

ΣΒΕΝ: Όπως σου είπα και πριν, από τη στιγμή που το νέο γεννιέται, η λειτουργία του παλιού που ήδη έφθινε, γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Τα Solar2 είχε και κάτι πέρα από αυτό. Είχε την εντολή να αρχίσει να αυτοκαταστρέφεται.

ΛΕΑ: Γιατί;

ΣΒΕΝ: Είναι τόσο μεγάλη η αλλαγή στο λογισμικό του Solar3, που δεν θα μπορέσει να το ακολουθήσει πλέον. Η μόνη λύση είναι να σταματήσει να υπάρχει.

ΛΕΑ: Και πάλι δεν εξηγείται όμως πώς...

ΣΒΕΝ: Μετά τα πρόσφατα γεγονότα, έχω την υποψία ότι με κάποιο τρόπο που δεν μπορώ να ερμηνεύσω με καμία τεχνική γνώση, η εντολή αυτή της καταστροφής έχει περάσει και στους χρήστες.

(Παύση.)

ΛΕΑ: Πώς είναι δυνατό αυτό; Αυτό είναι σενάριο επιστημονικής φαντασίας.

ΣΒΕΝ: Η εξέλιξη.

ΛΕΑ: Της τεχνολογίας.

ΣΒΕΝ: Της φύσης. Είμαστε μάρτυρες της εξέλιξης της ανθρώπινης φύσης. Της σύνδεσης του εγκεφάλου του χρήστη με τον εγκέφαλο του Solar2. Μια ανορθόδοξη, ανέλπιστη, απίστευτη εξέλιξη.

ΛΕΑ: Σχεδόν χαίρεσαι!

ΣΒΕΝ: Είναι πολύ εντυπωσιακό να το συνειδητοποιεί κανείς.

ΛΕΑ: Μα πώς γίνεται αυτό;

ΣΒΕΝ: Πιθανολογώ μέσω της οθόνης και του οπτικού νεύρου. Η συνεχής ενασχόληση με το τηλέφωνο, η συνεχής επαφή με την πληροφορία της οθόνης, μπόρεσε να μεταφέρει υποσυνείδητα στον εγκέφαλο μια σειρά από εντολές που προορίζονται για το κινητό. Αντιλαμβάνεσαι τι σημαίνει αυτό; τι δυνατότητες ανοίγονται;

ΛΕΑ: Θέλεις να μου πείς ότι... το τηλέφωνο δίνει εντολή στους χρήστες να ανέβουν σε ταράτσες και να πηδήξουν;

ΣΒΕΝ: Όχι ακριβώς έτσι, αλλά ο συγκεκριμένος τρόπος θανάτου είναι πολύ γρήγορος και αποτελεσματικός.

ΛΕΑ: Και οι ανακιοπέδες;

ΣΒΕΝ: Φαίνεται ότι από σήμερα το πρωί που λανσαρίστηκε το νέο τηλέφωνο, η εντολή επαναλήφθηκε. Έτσι, ο ανθρώπινος εγκέφαλος ανταποκρίθηκε άμεσα, δίνοντας σήμα στο σώμα να σταματήσει να λειτουργεί. Λογικό κι αυτό.

ΛΕΑ: Είναι τρελό.

ΣΒΕΝ: Είναι μια ερμηνεία που ταιριάζει με τη θεωρία σου.

ΛΕΑ: Και γιατί είπες ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα το έχει το Solar2;

ΣΒΕΝ: Εκτός από το ότι έχει τη συγκεκριμένη εντολή, η ικανότητά του να επικοινωνεί με το χρήστη είναι πολύ πιο ανεπτυγμένη. Η επιφάνεια που εφάπτεται με την παλάμη είναι εύπλαστη, με τεχνολογία memory και εφαρμόζει εξατομικευμένα στο χέρι. Όσο το χρησιμοποιείς και θερμαίνεται, η επαφή με το χρήστη βελτιώνεται όλο και περισσότερο, μέχρι που το κινητό γίνεται κάτι σαν προέκταση της παλάμης του. Ανάλογα με το χέρι και με τη λαβή, καθένας έχει ένα διαφορετικό σε σχήμα τηλέφωνο.

ΛΕΑ: Η Έλσα σπουδάζει πιάνο. Έχει λεπτεπίλεπτα δάχτυλα, χέρια καλλιτέχνη. Πάντα τα ζήλευα. Τα πήρε από την αδελφή μου και αυτή από τη μαμά μας. Εμένα τα δάχτυλά μου είναι κοντά και χοντρά.

(Ο Σβεν πιάνει τα χέρια της.)

ΣΒΕΝ: Έχεις τα χέρια του πατέρα σου;

ΛΕΑ: Είναι κάπως ιδιαίτερο παιδί, μελαγχολικό. Στα τελευταία της γενέθλια σκέφτηκα πολύ τι θα της πάρω για να την κάνω χαρούμενη. Και τότε διάβασα για την εξατομικευμένη επαφή. Σκέφτηκα ότι ένα τηλέφωνο που μπορεί να αναγνωρίσει και να μιμηθεί το σχήμα του χεριού της, θα ήταν ένα πολύ όμορφο αντικείμενο που θα της ταιριαζε. Της το έστειλα στα γενέθλιά της με μια κάρτα που έγραφε: «σε ένα μοναδικό χέρι αξίζει ένα μοναδικό τηλέφωνο».

ΣΒΕΝ: Σαν τη διαφήμισή μας ακούγεται.

ΛΕΑ: Solar2 είχε, ακούς; Η Έλσα θα πεθάνει, αν δεν το έχει ήδη κάνει.

ΣΒΕΝ: Δεν πρέπει να αισθάνεσαι άσχημα για τα χέρια σου. Τα κοντά και χοντρά δάχτυλα είναι πιο δυνατά και ανθεκτικά.

ΛΕΑ: Θα πεθάνει, τ' ακούς;

ΣΒΕΝ: Δεν μπορώ να αποκλείσω αυτή την περίπτωση.

ΛΕΑ: Είδες λοιπόν που η υποθετική μας συζήτηση τελικά δεν ήταν τόσο υποθετική; Επομένως, σύμφωνα με την απάντησή σου, εσύ είσαι ο μόνος που μπορεί να αντιστρέψει την εντολή στα Solar.

ΣΒΕΝ: Και που δεν έχει, ωστόσο, καμία πρόθεση να το κάνει.

8.

ΛΕΑ: Θες να μου πεις ότι μπορείς να το κάνεις;

ΣΒΕΝ: Θα μπορούσα να το προσπαθήσω. Αλλά δεν θέλω.

ΛΕΑ: Έχεις προκαλέσει μια επιδημία, το μαζικό φόνο τόσων ανθρώπων. Θα μπορούσες να προσπαθήσεις να το αποτρέψεις και δεν το κάνεις;

ΣΒΕΝ: Δεν είμαι εγώ υπεύθυνος για αυτό που συμβαίνει. Δεν έφτιαξα εγώ αυτή τη σύνδεση.

ΛΕΑ: Αν δεν υπήρχες εσύ, δεν θα είχε συμβεί όλο αυτό.

ΣΒΕΝ: Και αν δεν υπήρχε η μάνα μου, επίσης. Αλλά, τι κρίμα, δεν μπορείς να τη σκοτώσεις, είναι ήδη πεθαμένη.

ΛΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΒΕΝ: Εννοώ ότι δεν μπορώ να πάρω πάνω μου κάτι που έκανε η φύση. Ούτε να αναστρέψω τη μεγαλύτερη σύζευξη ανθρώπου και τεχνητής νοημοσύνης που υπάρχει.

ΛΕΑ: Η σύζευξη αυτή είναι φονική.

ΣΒΕΝ: Είναι η απόδειξη. Η απόδειξη όλων αυτών που πιστεύω και προσπαθώ να πετύχω στη ζωή μου. Ότι ο άνθρωπος και η τεχνολογία μπορούν να συντονιστούν σε ένα άλλο επίπεδο. Να ενσωματωθεί το ένα στο άλλο, να γίνουν ένα. Να δημιουργηθεί ένα υβρίδιο ανθρώπου και τεχνολογίας. Ένα νέο είδος που θα κατακτήσει τον κόσμο. Που θα έχει δυνατότητες πέρα από κάθε φαντασία, γιατί μπορούμε να τις προγραμματίσουμε.

(Η Λέα βγάζει ένα όπλο από την τσάντα της.)

ΛΕΑ: Άλλαξε την εντολή τώρα.

ΣΒΕΝ: Πού το βρήκες αυτό το μαραφέτι;

ΛΕΑ: Σοβαρολογώ.

ΣΒΕΝ: Όχι.

(Η Λέα πηγαίνει στο κομπιούτερ του, βάζει το όπλο της στο κεφάλι του.)

ΛΕΑ: Δείξε μου! Δείξε μου πώς αλλάζει.

(Ο Κάρσον κλείνει το κομπιούτερ.)

ΣΒΕΝ: Καλύτερα να με σκοτώσεις.

ΛΕΑ: Μα τι υβρίδιο και μαλακίες μου λες; Δεν καταλαβαίνεις ότι το... υβρίδιο που θαυμάζεις θα καταστραφεί; Αφού οι χρήστες που.... ενώνονται με τα κινητά τους, πηδούν από μπαλκόνια. Είναι στο συμφέρον σου να τους προστατέψεις.

ΣΒΕΝ: Δεν πεθαίνουν όλοι.

ΛΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΒΕΝ: Σου είπα ήδη ότι το Solar2 ανιχνεύει το συναισθηματικό κόσμο του χρήστη. Αυτό σημαίνει ότι όποια εντολή και να του δώσει, εάν ο χρήστης δεν θέλει να πεθάνει, δεν μπορεί να το κάνει.

ΛΕΑ: Θες να μου πεις ότι όλοι αυτοί που πέθαναν είχαν τάσεις αυτοκτονίας;

ΣΒΕΝ: Το κινητό δεν θα την έστελνε, εάν δεν είχε στοιχεία ότι αυτό μπορεί και να βοηθήσει το χρήστη.

ΛΕΑ: Και πώς τα παίρνει αυτά τα στοιχεία;

ΣΒΕΝ: Από τα βιομετρικά δεδομένα του χρήστη, τα οποία λαμβάνει από μια σειρά εφαρμογές, αλλά και την κοινωνική του ζωή.

ΛΕΑ: Άρα, δεν κινδυνεύουν όλοι.

ΣΒΕΝ: Κινδυνεύουν αυτοί που έχουν συνεχή επαφή με το κινητό τους και των οποίων η κοινωνική ζωή πραγματοποιείται μέσω εφαρμογών.

ΛΕΑ: Δηλαδή οι περισσότεροι.

ΣΒΕΝ: Και κυρίως αυτοί που στον εγκέφαλό τους έχουν ήδη αναπτύξει την ιδέα της αυτοκτονίας από μόνοι τους.

ΛΕΑ: Είσαι καλά; Ξέρεις πόσοι άνθρωποι μπορεί να έχουν σκεφτεί έστω και μια φορά στη ζωή τους να αυτοκτονήσουν; Μπορεί και όλοι.

ΣΒΕΝ: Είπαμε, είναι πολύ πιο σύνθετη η αλληλεπίδραση. Όλοι οι άνθρωποι που το έχουν σκεφτεί, δεν το πραγματοποιούν. Για να το πραγματοποιήσει κανείς συντρέχουν και πολλοί ακόμη παράγοντες.

ΛΕΑ: Πιστεύεις πραγματικά ότι δεν φταίει το κινητό;

ΣΒΕΝ: Θέλω να σου πω πως ό,τι και να έκανε το κινητό, αυτό που τελικά συνέβη είναι μια φυσική επιλογή του νέου υβριδίου. Οι δυνατοί επιβιώνουν και οι αδύναμοι...

ΛΕΑ: Φουντάρουν.

ΣΒΕΝ: Επομένως, δεν θα χαθούν όλα αυτά τα υβρίδια εξέλιξης. Τα δυνατά θα επιβιώσουν και θα σωθούν. Όπως συμβαίνει χρόνια στη φύση, μέσω της εξέλιξης. Η φύση έχει αποφασίσει κάποιοι χρήστες να πεθάνουν.

ΛΕΑ: Η φύση.

ΣΒΕΝ: Εγώ προγραμματίσα μόνο τα κινητά.

ΛΕΑ: Είσαι ο τελευταίος άνθρωπος που μπορεί να επικαλεστεί τη φύση.

ΣΒΕΝ: Για ποιο λόγο;

ΛΕΑ: Αντιπροσωπεύεις το τεχνητό.

ΣΒΕΝ: Είναι αστείο, αν σκεφτείς ότι κι εσύ ασχολείσαι με την τέχνη.

ΛΕΑ: Δεν είναι ώρα για λογοπαίγνια. Κάνε κάτι τώρα αμέσως!

ΣΒΕΝ: Κι όμως, εσύ είσαι που αντιμετωπίζεις τα πράγματα ως δυαδικό σύστημα. Μόνο δυο τιμές, 0 και 1. Άσπρο και μαύρο στη γλώσσα σου. Και χάνεις την συνολική εικόνα των πραγμάτων.

ΛΕΑ: Και ποια είναι η συνολική εικόνα;

ΣΒΕΝ: Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι μέρος μιας ολιστικής μεταβολής του κόσμου. Βρισκόμαστε μπροστά στην απόρριψη του παλιού και στη γέννηση του καινούριου. Είμαστε μάρτυρες της συντέλειας του απαρχαιωμένου κόσμου. *(Κοιτάει το ρολοί.)* Ξεκίνησε πριν τρεις μέρες, κορυφώνεται σήμερα. *(Κοιτάει το φως που μπαίνει στο δωμάτιο, το οποίο έχει μειωθεί αρκετά.)* Όταν χαθεί τελείως το φυσικό φως από αυτό το δωμάτιο, τότε η συντέλεια θα έχει συντελεστεί πλήρως.

9.

ΛΕΑ: Αυτή την ολιστική μεταβολή δεν θα τη ζήσουν εκατομμύρια άνθρωποι.

ΣΒΕΝ: Σε όλη μου τη ζωή ήθελα να αλλάξω τον κόσμο. Και το κατάφερα πολλές φορές. Άλλαξα τα δεδομένα στη σχέση του ανθρώπου με το κινητό, στη σχέση του με τον εαυτό του και με τους άλλους. Είδα τον κόσμο να αλλάζει μπροστά στα μάτια μου, αλλά αυτό που συμβαίνει τώρα είναι κάτι διαφορετικό, κάτι πολύ πέρα από αυτό που θα τολμούσα να οραματιστώ και ίσως και, αν το οραματιζόμουν, να μην το προσπαθούσα καν.

ΛΕΑ: Ε, τότε εμπόδισέ το.

ΣΒΕΝ: Όμως, είναι η απόδειξη ότι μετά από εμένα ο κόσμος θα συνεχίζει να αλλάζει χάρη στο έργο μου, είναι η επιβεβαίωση του έργου της ζωής μου και με κανένα τρόπο δεν μπορώ να παρέμβω για να ανατρέψω αυτή την εξέλιξη.

ΛΕΑ: Είσαι ο μόνος που μπορεί να την ανατρέψει.

ΣΒΕΝ: Και ο μόνος που δεν θέλει.

ΛΕΑ: Σε καταλαβαίνω. Έχεις αναπτύξει ένα σύστημα με εσένα στη μέση.

ΣΒΕΝ: Ορίστε;

ΛΕΑ: Solar. Ηλιακό. Είναι τυχαίο το όνομα;

ΣΒΕΝ: Έχω παρατηρήσει ότι σε απασχολούν πολύ οι συμβολισμοί.

ΛΕΑ: Κι εσύ βρίσκεσαι στην μέση σαν τον ήλιο. Είσαι ο ήλιος. Ο Θεός Ρα. Αυτός που φτιάχνει κατά το μύθο τους ανθρώπους. Έχει έναν ηλιακό δίσκο στο κεφάλι και κεφάλι γερακιού. Θα έλεγα ότι σου μοιάζει και λίγο. Είσαι ο δημιουργός και καταστροφέας των πάντων. Αλλά δεν θα σε αφήσω. Κάνε κάτι τώρα, αλλιώς θα τραβήξω τη σκανδάλη.

ΣΒΕΝ: Μα δεν καταλαβαίνεις ότι πλέον δεν μπορώ να πεθάνω;

ΛΕΑ: Μπορώ να προσπαθήσω.

ΣΒΕΝ: Έχεις πολύ μεγάλη πίστη στην πειθώ σου για να σταματήσεις να προσπαθείς να μου αλλάξεις γνώμη.

ΛΕΑ: Μπορεί να κουράστηκα και να είμαι απλά θυμωμένη.

ΣΒΕΝ: Αν έχεις σκοπό να το κάνεις, μη με ταλαιπωρείς, απλώς τράβα τη σκανδάλη.

ΛΕΑ: Θα σε ταλαιπωρήσω όσο θέλω. Εγώ έχω το πιστόλι.

(Ο Σβεν Κάρσον πηγαίνει προς το μέρος της. Παλεύουν και της παίρνει το πιστόλι. Κάθονται εξαντλημένοι.)

ΣΒΕΝ: Μα, πού το βρήκες; Πρώτη φορά κρατάω πιστόλι.

ΛΕΑ: Ήταν του άνδρα μου. Δεν μας χρησίμευσε πουθενά και ποτέ.

ΣΒΕΝ: Όντως.

(Παύση.)

ΛΕΑ: Σου είπα πριν ότι το Solar εκτίθεται στο μουσείο μοντέρνας τέχνης της Νέας Υόρκης. Δεν σου είπα όμως ποτέ ότι είμαι στο συμβούλιο του μουσείου. Όταν συνεδριάσαμε για το ζήτημα αυτό ήμουν από αυτούς που εισηγήθηκαν υπέρ της έκθεσής του. Ήμουν αρνητική στην αρχή, μέχρι που το είδα μπροστά μου και το έπιασα στα χέρια μου. Γοητεύθηκα τόσο πολύ από το σχεδιασμό του. Οι γραμμές του, οι καμπύλες του, η λογική του, ήταν όσα έψαχνα από ένα αντικείμενο και δεν είχα σκεφτεί ποτέ ότι θα μπορούσαν να υπάρχουν. Και ούτε που σκέφτηκα τη χρηστική του αξία. Είδα μπροστά μου, αυτό που κι εσύ λες. Τη μεταβολή του κόσμου, όπως τον ήξερα. Τι άλλο να περιμένει κανείς για να το εκθέσει σε ένα μουσείο;

ΣΒΕΝ: Ωστε είσαι χρήστρια;

ΛΕΑ: Δεν το αγόρασα ποτέ, θεώρησα ότι θα το υποτιμήσω. Προτιμούσα να κάθομαι στο μουσείο κάποιες φορές, μετά το κλείσιμο και να το παρατηρώ, να το μελετάω, προσπαθώντας να βρω πίσω από τη μορφή του τον άνθρωπο που το οραματίστηκε. Πολλές φορές, μου ήρθε στο μυαλό ότι η καθαρότητα των γραμμών του, η απалότητα της καμπύλης δείχνει έναν άνθρωπο που αποζητά το συνάίσθημα και τη σύνδεση με τους ανθρώπους. Ότι δεν σε ενδιέφερε η επικοινωνία των χρηστών μεταξύ τους, αλλά η επικοινωνία τους με σένα. Ότι θα πρέπει να μας αγαπάς σαν ένας στοργικός πατέρας για να σε εμπνέουμε έτσι. Ή να θες να σε αγαπήσουμε πάρα πολύ.

(Πηγαίνει πιο κοντά του.)

Πολλές φορές, στεκόμουν σε απόσταση αναπνοής, κοιτούσα τη μαύρη οθόνη και έβλεπα το είδωλό μου. Έκλεινα τα μάτια και φανταζόμουν το δικό σου πρόσωπο, να το μελετάς, να το αγνίζεις, να το γεννάς. *(Αγνίζει το πρόσωπό του.)* Ένας στοργικός πατέρας, ένας ιδιοφυής άνδρας. Έσκυβα και ακουμπούσα τα χείλη μου πάνω στη μαύρη ψυχρή οθόνη.

(Τον φιλάει.)

Δεν ξέρω αν φιλούσα το έργο ή το δημιουργό του.

(Φιλιούνται. Ο Κάρσον την απωθεί.)

ΣΒΕΝ: Κάθε στοργικός πατέρας πρέπει να εγκαταλείπει τα παιδιά του, ώστε αυτά να εξελίσσονται μόνα τους. Να κόβει τους ομφάλιους λώρους. Αυτό που κάνω αυτή τη στιγμή. Δεν γυρίζω πίσω. Δεν αλλάζω τίποτα. Πάρτο απόφαση.

ΛΕΑ: Πού να φανταστώ ότι αρκούσε μισή ώρα με τον άνθρωπο πίσω από το έργο για να μετανιώσω κάθε σκέψη που έκανα για σένα. Και κάθε πράξη μου που ενίσχυσε το προφίλ σου.

ΣΒΕΝ: Είδες; Εξελίσσεσαι.

10.

(Η Λέα τον χτυπάει.)

ΛΕΑ: Είσαι ένας άθλιος άνθρωπος, ένας σαδιστής με σύνδρομο Θεού. Κάνε κάτι! Κάνε κάτι! Τόσος κόσμος θα πεθάνει. Κι εσύ μου λες ότι...

(Γιέφτει κάτω η τσάντα της. Από μέσα βγαίνει ένα κινητό. Είναι το Solar2. Ο Σβεν το σηκώνει.)

ΣΒΕΝ: Όστε δεν είσαι χρήστρια; Δεν το αγόρασες ποτέ.

ΛΕΑ: Δεν είναι δικό μου... εγώ...

(Ο Σβεν το παίρνει και το προσαρμόζει στο χέρι της.)

ΣΒΕΝ: Σαν γάντι. Είπαμε. Απόλυτη προσαρμογή στο χέρι του χρήστη.

ΛΕΑ: Δεν το χρησιμοποιώ... εγώ απλά...

(Ο Σβεν το ανοίγει.)

ΣΒΕΝ: Είναι ανώφελο να μου λες ψέμματα. Η εφαρμογή στο χέρι σου είναι τόσο καλή, που φανερώνει μακροχρόνια έντονη χρήση. Έρχεσαι εδώ και μου αραιδιάζεις ένα σωρό ψέμματα, μου μιλάς για κόρες, για τα δάχτυλα της ανιψιάς σου, μου κάνεις κήρυγμα ηθικής, με απειλές, αποκρύπτοντας τον πραγματικό λόγο. Γιατί;

ΛΕΑ: Δεν σου είπα ψέμματα. Όλα όσα σου έχω πει είναι αλήθεια εκτός από αυτό.

ΣΒΕΝ: Γιατί όχι αυτό;

ΛΕΑ: Δεν ήθελα να σου δώσω την εξουσία.

ΣΒΕΝ: Ήρθες εδώ για να σωθείς, λοιπόν. Πότε κατάλαβες ότι το κινητό σε καθοδηγεί;

ΛΕΑ: Πριν από τρεις μέρες. Ήμουν στο Πανεπιστήμιο. Ξαφνικά ένιωσα μια αδιαθεσία. Ότι έχω μια ανάγκη από καθαρό αέρα. Σκέφτηκα να ανοίξω το

παράθυρο, αλλά ο αέρας δεν με ικανοποιούσε. Ήθελα να ανέβω κάπου ψηλά. Βγήκα από το γραφείο μου και ανέβηκα στον ένατο όροφο. Βγήκα στην οροφή του κτιρίου και περπάτησα μέχρι την άκρη του. Έβγαλα τα παπούτσια μου και σκαρφάλωσα έξω από το κάγκελο. Από κάτω μου, έβλεπα τους φοιτητές να περνούν. Όμως ο αέρας και πάλι δεν με ικανοποιούσε. Ένιωσα μια ανάγκη να ανοίξω τα χέρια μου για να ανοίξουν οι πνεύμονές μου. Ήξερα ότι έτσι θα έπεφτα κάτω, όμως αυτό δεν φαινόταν σημαντικό. Ίσα ίσα, μου φαινόταν απελευθερωτικό.

ΣΒΕΝ: Όμως δεν το έκανες.

ΛΕΑ: Μετά από λίγο μου πέρασε. Γύρισα πίσω και κάθησα πάλι στο γραφείο μου τρομαγμένη. Δεν ήξερα τι έγινε. Θεώρησα ότι έπαθα μια κρίση πανικού. Και μετά άρχισα να μαθαίνω για τις πτώσεις. Διαπίστωσα ότι την ίδια κρίση έπαθαν και άλλοι τόσοι άνθρωποι, οι οποίοι όμως τελικά δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στην τάση τους να πέσουν. Φαίνεται ότι η εντολή δεν ήταν τόσο έντονη σε μένα.

ΣΒΕΝ: Αυτό αποκλείεται. Είναι ο ίδιος κώδικας και το ίδιο μέσο.

ΛΕΑ: Τότε, γιατί δεν έπεσα; Σύμφωνα με τα λεγόμενά σου, θα έπρεπε να το έχω κάνει. Έχω όλο το προφίλ. Την εντολή και τη σκέψη της αυτοκτονίας. Δεν περνάει μέρα από τότε που έχασα την κόρη μου που να μη σκεφτώ ότι θα ήταν απόλυτα ανακουφιστικό να τερματίσω τη ζωή μου με κάποιο τρόπο. Είχες δίκιο, όταν είπες ότι ζηλεύω όλους αυτούς που τα καταφέρνουν. Τι συμβαίνει; Γιατί δεν το έκανα;

ΣΒΕΝ: Μετά από αυτό, δεν ένιωσες ξανά την ανάγκη να το κάνεις;

ΛΕΑ: Όχι.

ΣΒΕΝ: Αυτό είναι παράξενο.

ΛΕΑ: Θαρρείς και αυτό που έγινε με έκανε να ξεπεράσω κάθε ανάγκη που είχα να βάλω τέλος στη ζωή μου. Θαρρείς και την αντιμετώπισα μια και καλή σε εκείνη την ταράτσα του Πανεπιστημίου.

ΣΒΕΝ: Πώς είναι δυνατόν να έγινε αυτό; Δεν προβλέπεται... προβλέπεται; (*Ανοίγει τον υπολογιστή και τσεκάρει την εντολή.*) Ο μόνος τρόπος να μην υπακούσεις στην εντολή, εφόσον την έλαβες, είναι να την ξεπεράσεις.

ΛΕΑ: Πώς γίνεται αυτό; Θα μου πεις τι συμβαίνει;

ΣΒΕΝ: Συμβαίνει αυτό που περίμενα, Λέα. Είσαι η ζωντανή απόδειξη αυτού που σου περιγράφω τόση ώρα. Όχι μόνο έγινε επιτυχώς η σύζευξη, μπόρεσες και να την ελέγξεις. Αυτό σημαίνει ότι την αντέστρεψες. Αντί να σε ορίζει το κινητό, άρχισες να ορίζεις εσύ τη λειτουργία του. Αυτή τη στιγμή μπορεί να είσαι το πιο εξελιγμένο υβρίδιο ανθρώπου και τεχνολογίας στον κόσμο.

11.

ΛΕΑ: *(Της πέφτει το κινητό από το χέρι.)* Τι είμαι;

ΣΒΕΝ: Δεν πρέπει να φοβάσαι. Αυτό που σου συμβαίνει, δεν είναι τίποτε άλλο από εξέλιξη. Είσαι μοναδική στον κόσμο. Έπρεπε να το έχω καταλάβει. Να το δω από την πρώτη στιγμή που μπήκες μέσα. Ένωσα άνετα στο ίδιο δωμάτιο μαζί σου, να σου μιλάω, να με αγγίζεις. Δεν έχω ξαναγιώσει ποτέ έτσι για κανέναν άνθρωπο. Σχεδόν δεν έχω συνυπάρξει στον ίδιο χώρο με άλλο άνθρωπο τόσο μεγάλο διάστημα στη ζωή μου. Όμως εσύ είσαι ξεχωριστή. Είσαι αυτό που κάνω. Είσαι το όραμά μου.

ΛΕΑ: Θες να πεις το προϊόν σου.

ΣΒΕΝ: Είσαι πολύ πέρα από αυτό. Θα μπορούσε να πεις ότι είσαι το ταίρι μου κι ότι το Solar σε οδήγησε σε μένα.

ΛΕΑ: Αυτό αποκλείεται.

ΣΒΕΝ: Νομίζεις ότι κάποιος σαν εμένα που αποζητά την ιδιωτικότητά του και την προστατεύει με κάθε μέσο, θα άφηνε τη διεύθυνσή του να φανεί σε μια μηχανή αναζήτησης στο διαδίκτυο; Το Solar την αποκάλυψε μόνο σε σένα, για να έρθεις εδώ, να βρεις το εργαστήριο, να κλείσεις την πόρτα και να μείνεις μαζί μου κλεισμένη στο μόνο χώρο που θα μπορούσαμε να επικοινωνήσουμε πραγματικά, που θα αναγκαζόμασταν να αντιληφθούμε τι μας συμβαίνει.

ΛΕΑ: Γιατί να το κάνει αυτό;

ΣΒΕΝ: Γιατί είσαι η δική μου η ανάγκη. Που το Solar την ανίχνευσε και βρήκε μια λύση. Ήταν όλα μια ανακαία προϋπόθεση για να παραχθείς εσύ και να έρθεις να με βρεις.

ΛΕΑ: Όλα αυτά που έγιναν; Οι αυτοκτονίες... Θες να μου πεις... Όχι, όχι... Δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό!

ΣΒΕΝ: Κι όμως.

ΛΕΑ: Λες ψέμματα, θέλεις να με τρελάνεις.

ΣΒΕΝ: Για ποιο λόγο να το θέλω αυτό;

ΛΕΑ: Επειδή έχω καταλάβει την ευθύνη σου για την επιδημία. Για να μην το καταγγείλω σε όλο τον κόσμο.

ΣΒΕΝ: Ποιος νομίζεις ότι θα σε πίστευε; Είναι ο λόγος σου εναντίον στον δικό μου.

ΛΕΑ: Τότε θες να μοιραστούμε την ευθύνη. Να πιστέψω ότι κάπου φταίω κι εγώ. Ότι αν δεν υπήρχα, τώρα δεν θα είχαν συμβεί όλα αυτά.

ΣΒΕΝ: Δεν θέλω να μοιραστώ καμία ευθύνη μαζί σου. Τη ζωή μου θέλω να μοιραστώ.

ΛΕΑ: Είσαι τρελός. Έχεις παρανοήσει μέσα στην ευφυΐα σου.

ΣΒΕΝ: Γιατί; Επειδή καταλαβαίνω τι έγινε;

ΛΕΑ: Επειδή το αποδέχεσαι.

ΣΒΕΝ: Εσύ γιατί δεν αποδέχεσαι ότι μπορεί αυτό που συμβαίνει να είναι κάτι το εξαιρετικό;

ΛΕΑ: Γιατί πεθαίνει κόσμος.

ΣΒΕΝ: Ό,τι είναι να γίνει, θα γίνει στα επόμενα λεπτά. Μετά δεν θα πεθαίνει κανείς.

ΛΕΑ: Γιατί; Δεν θέλεις κι άλλη εξέλιξη;

ΣΒΕΝ: Αυτή τη στιγμή δεν θέλω τίποτα άλλο από το να είμαι γύρω σου.

ΛΕΑ: Να με κάνεις τι;

ΣΒΕΝ: Να αλληλεπιδρούμε, να σε παρατηρώ.

ΛΕΑ: Να με κάνεις πειραματόζωο.

ΣΒΕΝ: Να είμαι δίπλα σου. Να σε ακούω και να με ακούς.

ΛΕΑ: Δεν θες να μου βγάλεις το οπτικό μου νεύρο για να δεις πώς έγινε η σύνδεση; Να μου γδάρεις το δέρμα του χεριού; Να ανοίξεις τον εγκέφαλό μου;

ΣΒΕΝ: Να επικοινωνούμε.

ΣΒΕΝ: Δεν θέλω καμία σύζευξη, ούτε με το τηλέφωνο ούτε με εσένα.

ΣΒΕΝ: Λέα, δεν μπορείς να αποφύγεις αυτό που σου συμβαίνει. Έχει ήδη γίνει.

ΛΕΑ: Τότε θέλω να με σκοτώσεις.

ΣΒΕΝ: Να σε σκοτώσω;

ΛΕΑ: Να με τερματίσεις. Να πατήσεις το κουμπί «αποσύνδεση». Να πιέσεις το off, έτσι κάνουν στα μηχανήματα.

ΣΒΕΝ: Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα.

ΛΕΑ: Πάρε το όπλο μου και τερμάτισέ με!

ΣΒΕΝ: Λέα άκουσέ με. Δεν μπορεί να έκανε λάθος το Solar. Δεν μπορεί να σε έστειλε εδώ χωρίς να έχει ανιχνεύσει ότι το ήθελες κι εσύ.

(Την πλησιάζει, την αγγίζει.)

ΛΕΑ: Σταμάτα!

ΣΒΕΝ: Πριν έλεγες ότι ήσουν ερωτευμένη μαζί μου.

ΛΕΑ: Φύγε!

ΣΒΕΝ: Άκουσε τον εαυτό σου.

ΛΕΑ: Σταμάτα να παίζεις με το μυαλό μου!

ΣΒΕΝ: Άκουσε αυτό που νιώθεις πραγματικά...

ΛΕΑ: Άσε με είπα.

ΣΒΕΝ: Έχεις ταχυκαρδία, είσαι ζεστή σαν να έχεις πυρετό.

ΛΕΑ: Το σώμα μου αντιδρά.

ΣΒΕΝ: Σε τι;

ΛΕΑ: Σε σένα και σε όλα αυτά που ακούω και νιώθω.

ΣΒΕΝ: Τι νιώθεις; Πες μου.

ΛΕΑ: Ένα κομμάτι μου αηδιάζει, όταν σκέφτεται αυτό που προκάλεσες στους ανθρώπους. Θέλει να σε σκοτώσει, να σε καταστρέψει, να βεβαιωθεί ότι δεν θα επαναλάβεις μια τέτοια εντολή στο μέλλον, ότι δεν θα ξαναπαίζεις με ανθρώπινες ζωές. *(Παύση.)* Είναι όμως κι ένα άλλο κομμάτι μου, αυτό που γοητεύεται από σένα, αυτό που με κάνει να νιώθω ότι συνδεόμαστε με ένα τρόπο ακατανόητο. Πιστεύει όλα αυτά που λες, με παρασύρει και σκέφτομαι... σκέφτομαι... ότι το Solar διάβασε και τη δική μου επιθυμία και με έφερε εδώ. Θέλει να αφεθεί στο παράλογο όραμά σου. Να συνεχίσουμε μαζί!... εγώ κι εσύ.

ΣΒΕΝ: Το ήξερα.

(Τη φιλάει. Η Λέα τον απωθεί.)

ΛΕΑ: Όμως το αντιμετωπίζω, όπως αντιμετώπισα και την τάση αυτοκτονίας. Σαν μια εξωτερική εντολή που πρέπει να ξεπεράσω. Ξέρω ότι κάτι μέσα μου φωνάζουν ότι πρέπει να είμαι μαζί σου, όμως ξέρω καλά ότι είμαι πολύ δυνατή για να υποκύψω σε αυτό.

ΣΒΕΝ: Λέα, σε εκλιπαρώ

ΛΕΑ: Θα φύγω όσο πιο μακριά από σένα μπορώ.

(Πάει να ανοίξει την πόρτα.)

ΣΒΕΝ: Δεν μπορείς. Ακόμη.

ΛΕΑ: Θα περιμένω μέχρι να ανοίξει αυτή η πόρτα. Και μετά θα φύγω και θα αυτοκτονήσω, συνειδητά αυτή τη φορά, για τελειώσει αυτός ο παραλογισμός.

12.

ΣΒΕΝ: Έχω λοιπόν λίγο χρόνο για να σε πείσω, μέχρι να ανοίξει η πόρτα.

ΛΕΑ: Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, εκτός αν βρεις πάλι την κατάλληλη εντολή και με προγραμματίσεις.

ΣΒΕΝ: Αυτό δεν θα μπορούσε πια να λειτουργήσει σε σένα.

ΛΕΑ: Κρίμα, θα ήταν μια λύση.

ΣΒΕΝ: Και δεν θα ήθελα ποτέ να κάνεις κάτι που δεν θέλεις. Εσύ ορίζεις το μέλλον.

ΛΕΑ: Τότε, σώσε όσο κόσμο απομένει.

ΣΒΕΝ: Μένουν λιγότερο από δέκα λεπτά κι εγώ χρειάζομαι ώρες για να αναπτύξω τον κώδικα.

ΛΕΑ: Ωστε, τελείωσε.

ΣΒΕΝ: Πιστέψέ με, τώρα αρχίζει.

(Γιάση.)

ΛΕΑ: Όταν βρισκόμουν πάνω σε αυτή την ταράτσα και κατάλαβα ότι δεν θα πηδήξω, παρότι όλο μου το είναι μου φώναζε να το κάνω, για μια στιγμή το ένιωσα.

ΣΒΕΝ: Ποιο;

ΛΕΑ: Το ένιωσα να φεύγει από μέσα μου. Να ξεγλιστράει από τα δάχτυλα του ποδιού μου και να γειώνεται στο τσιμέντο. Η τρωτή, ανθρώπινη φύση μου. Και να αντικαθίσταται από κάτι άλλο, λογικό και ανθεκτικό με στόχο την επιβίωση. Έτσι έγινα αυτό το άλλο που εσύ θαυμάζεις. Αυτό θες; Πιστεύεις ότι είναι κάτι ανώτερο από αυτό που ήμουν πριν;

ΣΒΕΝ: Σου έσωσε τη ζωή.

ΛΕΑ: Από έναν κίνδυνο που εσύ δημιούργησες.

ΣΒΕΝ: Σε εξέλιξε και θα σε εξελίξει κι άλλο.

ΛΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΒΕΝ: Τα πάντα είναι ένα δίκτυο. Εάν επικοινωνείς με το Solar, μπορείς να επικοινωνήσεις με μια σειρά από άλλα συστήματα και εφαρμογές. Οι δυνατότητες είναι απεριόριστες, δεν μπορώ καν να τις φανταστώ. Θα τις ανακαλύψεις σιγά σιγά.

ΛΕΑ: Κι αν δεν θέλω;

ΣΒΕΝ: Δεν θα είχες έρθει εδώ. Εσύ το είπες, πλέον έχεις στόχο την επιβίωση.

(Η Λέα γυρνάει στο δωμάτιο, το φως τρεμοπαίζει, φαίνεται ότι ίσως το κάνει αυτή με κάποιο τρόπο.)

ΛΕΑ: Δεν μπορώ να γυρίσω πίσω; Να γίνω αυτή που ήμουν;

ΣΒΕΝ: Δεν θέλεις. Σου αρέσει η εξέλιξη, δεν το βλέπεις;

ΛΕΑ: Δεν ξέρω, δεν καταλαβαίνω τίποτα. Νιώθω ένα μούδιασμα παντού.

ΣΒΕΝ: Είσαι στην αρχή της νέας σου ζωής και χρειάζεσαι καθοδήγηση...

ΛΕΑ: Εννοείς έλεγχο.

ΣΒΕΝ: ...και βοήθεια.

ΛΕΑ: Σε λίγο δεν θα σε έχω ανάγκη.

ΣΒΕΝ: Κι εγώ θα σε χρειάζομαι ακόμα πιο πολύ.

ΛΕΑ: Δεν είναι γραφτό να είμαστε μαζί. Δεν ανήκουμε καν στο ίδιο είδος. Εσύ είσαι άνθρωπος, εγώ κάτι άλλο. Πώς μπορεί κανείς να εμπιστευτεί το διαφορετικό;

ΣΒΕΝ: Το λογικό και ανθεκτικό που περιγράφεις είναι το μόνο που καταλαβαίνω και εμπιστεύομαι.

ΛΕΑ: Κι εγώ; πώς θα εμπιστευτώ εσένα;

ΣΒΕΝ: Κάνε αυτό που ξέρεις καλά. Βρες τη σύνδεση μεταξύ του ανθρώπου και της δημιουργίας. Έχεις δει όλα τα έργα μου, με διαβάζεις από την πρώτη στιγμή που με είδες. Ξέρεις ότι μέσα τους κρύβουν την αγάπη για τους ανθρώπους. Πίστεψε λοιπόν στην ομορφιά, στον εαυτό σου και σε μένα.

ΛΕΑ: Μπορεί όλα αυτά να είναι εντολές που έχω λάβει.

ΣΒΕΝ: Κανείς δεν μπορεί να προγραμματίσει συναισθήματα. Είναι αδύνατο.

ΛΕΑ: Όλο αυτό που συμβαίνει είναι κάτι αδύνατο. Έζησα τη ζωή μου μελετώντας τις λεπτές πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης, που οδηγούν σε δημιουργία. Μισούσα κάθε τι μη ανθρώπινο, φοβόμουν την τεχνολογία. Κρατάω ακόμη φωτογραφίες στο πορτοφόλι μου, σημειωματάριο με μολύβι, ατζέντα. Οι φοιτητές μου με φωνάζουν «τεχνολογικό δεινόσαυρο». Το μόνο που ζήλεψα ποτέ ήταν ένα μικρό έργο τέχνης, το Solar. Κι έγινα ένα αλλόκοτο ον, ένα προηγμένο προϊόν, ένα ημιτελές υβρίδιο ζωής, βγαλμένο από τη μήτρα της μητέρας μου και τον εγκέφαλο μιας συσκευής. Σ' αυτό το καινούργιο είδος που περιγράφεις, σ' αυτόν τον καινούργιο κόσμο, είμαι μόνη μου.

13.

ΣΒΕΝ: Αυτό διορθώνεται.

ΛΕΑ: Πώς;

ΣΒΕΝ: Θα αλλάξω εγώ. Θα γίνω σαν κι εσένα.

ΛΕΑ: Τι εννοείς;

ΣΒΕΝ: Ξέρω τον τρόπο. Θα συνδεθώ πάλι με το δικό μου Solar2. Θα λάβω την εντολή που έλαβαν όλοι και θα την ξεπεράσω.

ΛΕΑ: Γιατί να το κάνεις αυτό;

ΣΒΕΝ: Είναι το μόνο που μπορώ να κάνω για να με νιώσεις κοντά σου.

ΛΕΑ: Πιστεύεις ότι θα αρκούσε;

ΣΒΕΝ: Θα ήταν μια αρχή.

ΛΕΑ: Κι αν δεν ξεπεράσεις την εντολή;

ΣΒΕΝ: Θα πεθάνω.

ΛΕΑ: Όπως είπες κι εσύ, είσαι πολύ σημαντικός για να πεθάνεις.

ΣΒΕΝ: Ζω σε μια εποχή μπροστά από τη δική μου. Ίσως να είμαι ήδη σε αυτήν που έρχεται σήμερα. Σίγουρα θα συντονιστώ καλύτερα σε αυτήν. Αλλά και να μην συντονιστώ... θα είμαι μαζί σου και αυτό μου αρκεί. Θα ξεπεράσω την εντολή, αυτό μπορώ να το κάνω. Ίσως αυτό να έπρεπε να γίνει από την αρχή. Αλλιώς γιατί να συμβούν όλα αυτά;

ΛΕΑ: Είσαι σίγουρος ότι δεν είναι η αλαζονεία σου που μιλάει;

ΣΒΕΝ: Η επιθυμία μου. *(Της δείχνει τα φυτά.)* Κοίτα τα. Κανονικά χρειάζονται οκτώ ώρες φυσικό φως. Αυτά αρκούνται σε μόνο μια ώρα την ημέρα. Προσαρμόστηκαν και είναι μια χαρά.

ΛΕΑ: Αναγκάστηκαν.

ΣΒΕΝ: Το επέλεξαν αντί να πεθάνουν. Αυτό θα κάνω κι εγώ. Και θα έχω την ευκαιρία να διεκδικήσω αυτό που δεν ήξερα ότι μου λείπει.

ΛΕΑ: Τι θα γίνει αν επιζήσεις;

ΣΒΕΝ: Θα είμαστε μαζί.

ΛΕΑ: Και τι θα κάνουμε;

ΣΒΕΝ: Θα ξυπνάμε και θα κοιμόμαστε μαζί. Θα μου λες πώς πέρασες τη μέρα σου στο Πανεπιστήμιο κι εγώ στην εταιρία. Θα κάνουμε έρωτα. Θα σου φτιάχνω φαγητό και λεμονάδα.

ΛΕΑ: Θα βγαίνουμε από το εργαστήριο;

ΣΒΕΝ: Θα φτιάξουμε έναν κόσμο δικό μας, με πολύ ήλιο. Θα βρούμε την τεχνολογία για να έχει ήλιο όλη μέρα, αν θέλουμε.

ΛΕΑ: Και δεν θα έχουμε ποτέ χειμώνα;

ΣΒΕΝ: Όποτε θέλουμε. Ίσως χιονίζει στο μισό σπίτι και στο άλλο μισό έχει καλοκαίρι. Αν σου αρέσει το καλοκαίρι. Μπορεί κάπου –κάπου να πιάνει μια φθινοπωρινή μπόρα. Και να τρέχουμε να κρυβόμαστε για να μην βραχούμε. Μπορεί να θέλουμε μια λίμνη με νεροβούβαλους στον κήπο ή λεμούριους να περνούν από δέντρο σε δέντρο. Μπορούμε να ρυθμίσουμε το κλίμα ανάλογα με ό,τι επιθυμήσουμε να έχουμε.

ΛΕΑ: Παιδιά; Θα έχουμε παιδιά;

ΣΒΕΝ: Αν θέλεις, θα φτιάξουμε

ΛΕΑ: Αγόρια ή κορίτσια;

ΣΒΕΝ: Ό,τι προτιμάς. Μπορούμε να κάνουμε ένα συνδυασμό, μισό αγόρι και μισό κορίτσι.

ΛΕΑ: Σε τι σχολείο θα τα στείλουμε;

ΣΒΕΝ: Εσύ θα τους διδάξεις τέχνη κι εγώ μαθηματικά.

ΛΕΑ: Και όλα τα άλλα;

ΣΒΕΝ: Τα υπόλοιπα θα τα γνωρίζουν ήδη.

ΛΕΑ: Και δεν θα απαρχαιωθούμε;

ΣΒΕΝ: Θα ξεπεράσουμε την ημερομηνία απαρχαίωσής μας, όπως και τώρα. Θα ζήσουμε για πάντα. Δεν θα κινδυνεύουμε από τίποτα Λέα, ούτε εμείς, ούτε τα παιδιά μας. Μπορώ να στο εγγυηθώ αυτό.

ΛΕΑ: Και τι άλλο;

ΣΒΕΝ: Δεν χρειάζομαι τίποτε άλλο.

(Βγάζει το κινητό του και το ανοίγει.)

ΛΕΑ: Αλήθεια, θα το κάνεις;

(Κρατάει το Solar2 σφιχτά στο χέρι.)

ΣΒΕΝ: Για να με πιστέψεις. Να μπορούμε να αρχίσουμε από την αρχή.

ΛΕΑ: Πόση ώρα μένει;

(Ο Σβεν δείχνει το φυσικό φως. Έχει απομείνει μόνο μια λεπτή γραμμή στο πάτωμα.)

ΣΒΕΝ: Έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Μας μένουν δευτερόλεπτα.

(Κοιτιούνται. Της αγγίζει τα χείλη.) Τα χείλη σου μυρίζουν υπέροχα. *(Το φυσικό φως σβήνει τελείως.)* Σε λίγο θα ανάψει το φως ασφαλείας.

ΛΕΑ: Καλύτερα χωρίς φως. Το σκοτάδι με καθησυχάζει.

(Ακούγονται έντονες αναπνοές, μετά ένας πυροβολισμός. Το φως ανοίγει. Ο Κάρσον είναι όρθιος στη μέση της αίθουσας. Η Λέα δίπλα του έχει αυτοκτονήσει με το όπλο.)